

ERÄÄN ILMOITUKSEN SYNTY

Kertomus Urantia-luvuista

Kolmas laitos

Mark Kulieke

Englanninkielinen alkuteos

BIRTH OF A REVELATION
The Story of the Urantia Papers
Kolmas laitos - 1994
USA

Ensimmäinen laitos 17.7.91
Toinen laitos, ensimmäinen painos 21.3.1992
Toinen laitos, toinen painos 27.4.1992
Kolmas laitos 28.3.1994

Tekijänoikeus © 1994 Morning Star Foundation
Kaikki oikeudet pidätetään.

Suomennos Satu Sihvo
Espoo 1995

ISBN 952-90-6694-5

KOLMANNEN LAITOKSEN ESIPUHE

Erään ilmoituksen synty on julkaistu kaikilla neljällä kielellä, joilla *URANTIA-kirja* on nykyään saatavana. Tätä historiaa on myyty useita tuhansia kappaleita noin 20 maassa. Joukko historian asiantuntijoita, mukaan lukien useimmat elossa olevat Foorumin jäsenet, on lukenut sen, ja se on yleensä todettu erittäin tarkaksi. Historian julkaisemisesta vastaavat ovat muodostaneet ja rekisteröineet Aamutähti-säätiön (Morning Star Foundation), joka on tarjonnut ja tulee edelleen jatkossa tarjoamaan julkaisuja ja opetuspalveluja *URANTIA-kirjan* opiskelijoille ja suurelle yleisölle. Liittovaltion hallinto on myöntänyt Aamutähdelle ei-voittoa tavoittelevan yhtiön verovapauden. Yhtiön johtajat ovat nykyisin Mark Kulieke, Pat Hilger ja Lynne Kulieke. Meillä on säännöllisesti uusia projekteja työn alla.

Nyt siirrymme *Erään ilmoituksen* synnyn kolmanteen laitokseen. Muutokset tässä kolmannessa laitoksessa ovat vähäisiä. Varsinaisia korjauksia ei ole – vain pieniä laajennuksia ja uudelleen järjestelyä. Huomattavimmat lisäykset ovat Matthew Blockin kappale *URANTIA-kirjan* ihmislähteistä ja liite, joka tarjoaa lyhyet elämäkertatiedot Kontaktikomission jäsenistä. Haluan kiittää Matthew Blockia ja Leo Elliottia heidän lisäyksistään tähän laitokseen.

Kirjasesta pidetään edelleen paljon ja sitä ostetaan tasaiseen tahtiin. Olen saanut paljon kirjeitä, joissa on hyvin myönteisiä kommentteja kirjasesta. Seuraava tuo hyvin esiin sen, mitä monet ovat sanoneet:

"Kirjastasi lukiessa havaitsin hämmästyttävän tunnun koko asian korkeammasta todellisuudesta. Jollakin tapaa siihen liittyneistä tietyistä ihmisistä ja tapahtumista kuuleminen keskittää voimakkaasti huomion sen tärkeyteen, mitä noina aikaisempina vuosikymmeninä todella tapahtui."

"Kertomuksesi on auttanut minua arvostamaan paljon enemmän sitä työmäärää, joka on käytetty kirjan tekemiseen."

"Se todella auttaa tajuamaan kuinka onnekkaita me olemme ollessamme tekemisissä viidennen käänteentekevän ilmoituksen kanssa."

"Todella innostun joka kerran lukiessani sen uudelleen, ja minut tehdään voimakkaammin tietoiseksi siitä, mikä tärkeä ilmoitus meille on tehty ja siitä, mikä vastuu meille, jotka olemme löytäneet *URANTIA-kirjan* ja uskomme siihen, on annettu. Huomautuksesi antavat jatkuvasti virikkeitä omistautumiselleni."

Edellä olevan kaltaiset huomautukset vahvistavat käsitystämme tämän hankkeen arvosta. Kiitos aiemmasta tuestanne. Kaikkea hyvää kaikille Urantian Kehien Sotilaille.

TOISEN LAITOKSEN ESIPUHE

Toinen painos on todisteena siitä tosiasiaista, että ensimmäinen onnistui, ja siitä kiitän teitä. Palaute tästä kirjasesta oli valtavan myönteistä. Se onnistui myös versomaan korjauksia ja kommentteja sekä lisäämään yksityiskohtia tiettyihin tapahtumiin ja väitteisiin.

Itse asiassa olen hyvilläni voidessani ilmoittaa vain kahdesta tarpeellisesta korjauksesta ja mainitsen ne tässä sen sijaan, että jättäisin teidät ihmettelemään. Ensimmäisen laitoksen sivun 15 toisessa kappaleessa lainasin väärin lausetta "ilojen ja surujen kasteesta". Sivulla 12 toistin kertomuksen *URANTIA-kirjan* vastineiden antamisesta toisiin maailmihin. Jos tarina on tosi, se olisi voinut tapahtua vasta hiljattain. Sain tietää ilmoituksenantajien kertoneen Kontaktikomiisille, että heillä ei ollut tällaista kokemusta koko Nebadonissa. *Urantia*-lukuihin liittyvä kokemus on perin ainutlaatuista. Molemmat virheet on korjattu tässä. Kaikki muut muutokset tekstissä ovat yksinkertaisesti yritystä laajentaa ja parantaa kertomusta.

Minulta on kysytty, tuntuuko minusta moraalisesti tai eettisesti mukavalta kirjoitettuani tämän kirjaseen, s.o. paljastinko kirjoittaessani mitään salaisuutta tai luottamuksellista tietoa. Ensiksi tässä ei ole paljastettu paljonkaan sellaista, joka ei olisi ilmestynyt painettuna jossain muualla, usein vääristyneessä muodossa. Minä vain yhdistin sen tällä tavoin selventämisen vuoksi. Kertomus ansaitsee tulla kerrotuksi tarkasti ja hyvin. Toiseksi

minun on annettu ymmärtää, että ainoat asiat, joista ei tule puhua, ovat niitä, joita en kuitenkaan tiedä – yhteysihmisen¹ henkilöllisyys ja Urantia-lukujen välittämisen yksityiskohdat. Jätän myös spekuloida näillä kahdella asialla; todella liian paljon tietoa puuttuu, jotta niitä koskevia älykkäitä teorioita voisi rakennella.

Haluan kiittää useita ihmisiä tässä toisen laitoksen esipuheessa. Ensiksi tahdon kiittää Meredith Sprungeria tunteista, jotka hän käytti kirjoittaen minulle ja käyden luonani tehdäkseen muutoksia ja parannuksia tähän painokseen. Meredith on varmasti yksi Urantia-lukujen historiaa eniten tuntevista löydettävissä olevista yksilöistä, ja hänen näkökantansa ja oivalluksensa auttoivat suuresti tätä uutta laitosta.

Toiseksi haluan kiittää Joe Popea hänen avustaan. Joe on myös tutkinut lukujen varhaishistoriaa, ja hän otti minuun useita kertoja yhteyttä hyödyllisin ehdotuksin ja huomautuksin.

Seuraavaksi haluan kiittää Léonard Gleniä, joka julkaisee tämän kirjasen ranskankielisen käännöksen, Satu Sihvoa, joka työstää suomenkielistä laitosta ja Carlos Zapataa joka työstää espanjankielistä laitosta. Haluan kiittää myös Lynne Kuliekea siitä, että hän on toiminut puolestani monissa erilaisissa tähän historiaan liittyvissä asioissa.

Lopuksi ja mitä tärkeimpänä, haluan kiittää Pat Hilgeria, sillä ilman hänen rohkaisuaan ja tukeaan tätä historiaa ei olisi vielä kukaan kirjoitettu ja julkaistu.

Pyydän edelleen huomautuksia ja ehdotuksia tämän kertomuksen parantamiseksi.

---

1) Englanninkielisessä tekstissä 'human subject'. Tarkoittaa lukujen välittämisenä käytettyä ihmistä. (Suom. huom.)

ENSIMMÄISEN LAITOKSEN ESIPUHE

Tämä historiallinen yhteenveto on kaukana täydellisestä. Se edustaa parhainta yritystäni sovittaa yhteen hajanaisia tosiasioita, totuutta, otaksumaa ja ajoittain jotain melkein huhunomaista merkitykselliseksi kokonaisuudeksi. Jotkut yksityiskohdat ovat hyvin toteen näytettyjä, toiset vain osittain. Aivan kuten usein on laita koottaessa yhteen ikivanhan muistiinpanolaatan arkeologisia jäännöksiä, jotkut palaset puuttuvat tyystin.

Pyydän todella korjauksia, lisäyksiä ja kommentteja parantaakseni tätä yhteenvetoa tulevia laitoksia varten. En pidä tätä kertomusta loppuunsaatettuna. Asetan todella kyseenalaiseksi voisiko sitä koskaan pitää valmiina. Mennyt on aina uudelleen tulkinnan kohteena jokaisena kuluvana hetkenä. Tämän asian aintulaatuisen luonteen vuoksi se on enemmän kuin tavanomaisen totta tämän historian osalta. Joka tapauksessa tämä yhteenveto on suppea ja tulee vähitellen laajenemaan tulevina vuosina. Paljon enemmän tietoa voisi esittää, mutta se ei vastaa tämän nykyisen kertomuksen tarkoitusta.

Tämä historiallinen selonteko on niin tarkka kuin voin suinkin laatia näissä olosuhteissa. Kirjoitan tätä historiaa *URANTIA-kirjan* opetuksiin uskovana ja Foorumin jäsenten lapsena kasvaneena. Tulen suuresta Foorumin jäsenten klaanista. Synnyin kyllin varhain ainakin nähdäkseni, kuullakseni ja monessa tapauksessa puhuakseni henkilökohtaisesti Kontaktikomission jäsenten ja varsinkin monen Foorumiin kuuluneen aktiivijäsenen kanssa oman perheeni lisäksi.

Urantia-luvuista kirjoitetaan mahdollisesti monia historioita, ja ne tulevat viimein yhdessä tarjoamaan lukijoille tasapainoisemman käsittelytavan ja näkökulman aiheeseen. Jokaiseen historiaan liittyy kirjoittajan subjektiivinen näkemys tai tulkinta. Vaikka tiedot tulevat useasta lähteestä, tämän kertomuksen yksityiskohdista koottu kokonaisuus ja näkökulma heijastavat minun näkökantaani. Olen avoimesti liittänyt mielipiteeni ja uskomukseni eri asioista tämän historian tekstiin. Johtopäätösviivat ovat erityisen tulkitsevia. Olen yrittänyt tehdä selväksi milloin esitän mielipiteeni tai uskomukseni. Näkökantani on kuitenkin väistämättä tämän kertomuksen koko kokoonpanon perustana. Sen vuoksi on tärkeätä kertoa myös historian tarkoitukset. Jokainen yksilö kirjoittaa historiaa tietyt tarkoitukset mielessään.

Yhtenä tarkoitukseni on antaa tuntu *prosessista*, tapahtumien kulusta, jolla Urantia-luvut syntyivät. Toiseksi haluan kuvata ihmisten tunnelmia ja ajan tuntua tämän syntyvaiheen aikana. Niin tehdessäni toivon tänään tarjoavani lisää näköalaa niille, joiden täytyy nyt edesauttaa hyvin tätä ilmoitusta, jotta se onnistuisi. Tarkoitukseni on, että ne, jotka lukevat tämän historian ja kohtaavat suuren osan aineistosta ensimmäistä kertaa, kykenevät sen seurauksena lähestymään tulevaisuutta lisääntyneellä luottamuksella ja viisaudella. Tästä aiheesta enemmän itse historian johtopäätöskappaleissa.

Olen imenyt itseäni aiheeseen liittyviä näkemyksiä ja tietoja ainakin 6-vuotiaasta lähtien. Saan kiittää suurta määrää ihmisiä tämän kertomuksen aineistosta. Voin mainita tässä vain muutama.

Kaikkein ensimmäisenä Barbara Kulieke, jota saan kiittää suuresta osasta tämän historian sisältämistä tiedoista. Hän on ollut mukana lukuisissa Urantia-historiaan liittyvissä suunnitelmissa, joista yksi merkittävimpiä oli työskenteleminen E. L. Christensenin (Christy) kanssa kahden viikon ajan. Tarkoitus oli kirjoittaa historia, jota Christy ei koskaan saattanut loppuun eikä julkaissut. Barbaralla oli pääsy tietoihin, joita harvat ovat koskaan nähneet.

Monet varhaiset johtajat ja muut, nykyiset Urantia-lukujen opiskelijat, joita saan kiittää eniten, ovat aakkosjärjestyksessä seuraavat: Clyde Bedell, Arthur Burch, Ruth Burton, Tom Choquette, E.L.Christensen, Edith Cook, Scott Forsythe, Vern Grimsley, Geraldine Kulieke Hahn, Carolyn Kendall, David Kulieke, Lynne Kulieke, Marilyn Kulieke, Warren Kulieke, Dr. William S. Sadler, Meredith Sprunger ja Grace Stephens. Todellisuudessa olen kiitollisuudenvelassa suurelle joukolle muita sanasta tai kaskusta siellä täällä. En pystyisi luettelemaan heitä kaikkia.

JUMALAN KÄDEN OJENNUS

Jeesus sanoi: "[T]ämä on Hänen, joka minut lähetti, lopullinen tahtonsa, etten minä kaikista, jotka hän on minulle antanut, kadottaisi yhtäkään." (*s. 1711) "Jos hyväsydämisellä miehellä on sata lammasta ja yksi niistä eksyy, eikö hän siinä paikassa jätä yhdeksääkymmentäyhdeksää ja lähde etsimään sitä yhtä, joka on harhautunut? Ja jos hän on hyvä paimen, eikö hän jatkakin kadonneen lampaan etsimistä niin kauan, että hän sen löytää?" (*s. 1762) "[E]i taivaassa olevan Isäni tahto ole, että joku näistä vähäisistä eksyisi, saati, että he menehtyisivät." (*s. 1762) Ja niinpä vaatimattomasta maailmastamme Urantiasta, eristetystä ja "totisesti koko luomakunnan joukossa vähäisimpiin kuuluvasta", tuli "universumin tunteman suuren kiinnostuksen kohde". (*s. 466) "Toisinaan viimeinen on ensimmäinen, samalla kun vähäisimmästä totisesti tulee suurin." (*s. 466)

Universaalinen Isä ja hänen poikansa Mikael ovat ryhtyneet suuruudeltaan kuvittelukyvyyn ylittävään, alassuuntautuvaan yritykseen pelastaakseen Urantian kapinan kaaoksesta ja palauttaakseen sen etenevään nousuun kohti kirkkautta Nebadonin universumissa. Jeesus sanoi: "[I]sä tietää tarpeenne jo ennen kuin häneltä pyydättekkään." (*s. 1577) Niinpä 20. vuosisadan ensimmäisellä vuosikymmenellä, jopa ennen materialistisen ja

---

2) *The URANTIA Book / URANTIA-kirja* © 1955 URANTIA-säätiö. Kaikki oikeudet pidätetään. Tämä koskee kaikkia tämän kirjoituksen yhdellä tähdellä (*) merkittyjä lainauksia.

maallistuneen ajan katkerimpia sadonkorjuupäiviä, ilmoituslahja alkoi jälleen kerran virrata sekavalle planeetallemme. Ensimmäiset näkyvät merkit siitä, mistä tulisi *URANTIA-kirja*, viides käänteentekevä ilmoitus totuudesta maailmallemme, alkoivat vuosisadan vaihteen tienoilla ja melko varmasti viimeistään v. 1906. Täytyy ymmärtää, kuten minkä tahansa merkittävän historian tapahtuman yhteydessä, että useat tekijät vaikuttavat yhdessä alkutapahtumaan. Todellisuudessa viidennen käänteentekevän ilmoituksen juuret ulottuvat kaikkiin planetaarisen historiamme osiin: Andoniitti-kokeiluun, Caligastian kapinaan, aatamillisen sitoumuksen epäonnistuneeseen täyttämiseen, evolutionaarisiiin epäonnistumisiin ja tapahtumatta jäämisiin, yhtä hyvin kuin tämän miljoonavuotisen näytelmän onnistumisiin – Melkisedekin hätätilalahjoittautumiseen ja Kristus Mikaelin lahjoittautumiseen 2000 vuotta sitten. Kaikki nämä tapahtumat muodostivat evolutionaarisen kehityksen, josta *URANTIA-kirja* ilmestyi.

Keskiajalla (n. 1200 j.Kr.) Urantian yhdistyneet keskiväliolennot pyysivät uutta, *URANTIA-kirjan* tapaista ilmoitusta. Ilmeisesti heidän pyyntöään äärimmäisesti arvostettiin, mutta ehkä kirja oli eräs kohtalomme piirre joka tapauksessa. Kuka voi sanoa kuinka montaa ihmiselämään liittyvää tekijää tarkkailtiin, kuinka monta muuta yritystä tehtiin ilmoitusprosessin aloittamiseksi ennen kuin taivaalliset valvojat³ onnistuivat? Tiedämme, että jopa 20. vuosisadalla he tarkkailivat useita ihmisryhmiä sillä silmällä, että ne liitettäisiin tähän ilmoitukselliseen seikkailuun. Tiedämme esimerkiksi, että yksi näistä muista ehdokasryhmistä sijaitsi Nebraskan Omahassa. Ihmistä ylemmät toimeenpanijat eivät toimi ilman varasuunnitelmia missään tärkeässä yrityksessä. Huomionarvoinen opetus on, että kohtaloa voidaan muunnella ja

---

3) 'Taivaalliset valvojat' -termiä käytetään tässä kirjoituksessa yleisessä merkityksessä, eikä sillä ole tarkoitus viitata tämännimiseen erityiseen ihmistä ylempien olentojen ryhmään.

sitä muunnellaan usein. Jos palvelija on uskonon huostaansa annetulle totuuden leiviskälle, jopa se, mitä hänellä on, otetaan pois ja annetaan toiselle. (Katso s. 1876.)

Taivaalliset valvojamme vaikuttivat yhdessä saadakseen aikaan olosuhteet ilmoitukselle Chicagossa, Illinoisin osavaltiossa, aivan Pohjois-Amerikan mantereeseen sydänalueella. Se oli kaupunki, josta Rudyard Kipling sanoi v. 1890: "Sen nähtyäni haluan hartaasti olla näkemättä sitä enää koskaan uudelleen. Se on villi-ihmisten asuttama." Carl Sandburg viittaisi siihen "maailman sikateurastamona", ja siitä tulisi maailmankuulu gangstereiden ja poliittisen korruption kaupunkina. Mutta naamioituneena kaikkeen epämiellyttävään se oli tuleva siunatuksi taivaallisen vierailun kaupunkina. Ehkä se on taas kerran esimerkki vähäisimmän tulemisesta ensimmäiseksi. ("Voiko mitään niin hyvää tulla Nasaretista?" *s. 1527) Luultavasti Chicago valittiin hyvin erilaisista syistä, paljolti kuten Palestiina valittiin Jeesuksen elämän ja opetusten näyttämöksi.

On luultavaa, että tiedostamattoman taivaallisen johdatuksen avulla saatettiin useita ihmispersoonallisuuksia yhteen muodostamaan viidennen käänteentekevän ilmoituksen vastaanottoryhmän ydintä. Tämä ryhmä tunnettiin lopulta Kontaktikomissiona. (Heidät valtuutettiin vasta v. 1924.) Tämä tapahtumien kulku alkoi mahdollisesti Battle Creekissä, Michiganin osavaltiossa, ja kaikki suuntautui Chicagon alueelle - ensin La Grangen esikaupunkiin ja pian tämän jälkeen 533 Diversey Parkwaylle, joka noina aikoina oli osa Chicagon pohjoista äärialueetta. 533 Diversey pysyi Urantia-lukujen keskuksena ja syntypaikkana yli 50-vuotisen kehitysprosessin ajan huipentuen *URANTIA-kirjan* julkaisemiseen v. 1955.

Kannatan uskomusta, että keskiväliolennot, vierailevat opiskelijat tai johonkin luokkaan kuuluvat ihmistä ylemmät olennot yrittivät yhteyttä satojen vuosien ajan - ehkä osaksi harjoituk-

sen ja yhteensovittelun vuoksi, mahdollisesti mielessään toive ihanteellisen ihmisolennon löytämisestä, ehkä perustaakseen edistyksellisiä ryhmiä, joista käänteentekevä ilmoitus lopulta voitaisiin panna alkuun – mutta kaiken kaikkiaan jonkun transsendentaalisen realiteetin, kuten Universumin Äiti-Hengen, Seitsemännen Valtiashengen tai muun vaikutuksen koordinoimana. Ehkä sellaisia yrityksiä on aina ollut meneillään auto-revelaationa, henkilökohtaisena ilmoituksena. Joka tapauksessa uskon, että keskitetympi yritys oli tunnusomaista muutamalle viime vuosisadalle ehkä alkaen Swedenborgista tai jopa aiemmin. Ihmistä ylempien olentojen (keskiväliolennot) ilmeisesti toivoessa jotakin *URANTIA-kirjan* kaltaista, meillä ei ole todisteita siitä, että aiempi pyyntö olisi otettu huomioon tai siihen suostuttu ennen vuotta 1924.

Kokeilu kontaktiryhmän kanssa on saattanut hyvinkin alkaa jopa ilman ihmistä ylempien olentojen tietoa tai määräystä mahdollisesta tuloksesta. Minulla on joitakin hajanaisia todisteita tämän esittämiseen. *URANTIA-kirjassa* mainitaan Tabamantian tarkastuskäynnin Urantialle tapahtuneen "vain vähän aikaa sitten" (*s. 1189). Tiedän yhden ihmisen antaman selostuksen, jonka mukaan Tabamantia vieraili ensimmäisen maailmansodan aikoihin ja että silloin meneillään olevaa kontaktikokemusta seurattuaan Tabamantiolla oli esitettävänäan muutamia "huomautuksia ja syytöksiä" (*s. 1189) silloin mukana olleille ihmistä ylempille olennoille. Näyttää kaiken kaikkiaan järjenumukaiselta, että tämän vierailun seurauksena asia pantiin toiselle tolalle.

Tiedämme, että 11. helmikuuta 1924 Machiventa Melkisedek ilmoitti kontaktiryhmälle suunnitelmasta kirjoittaa Urantialuvut Foorumina tunnetun ryhmän myötävaikutuksella. Foorumi oli silloin ollut olemassa noin neljä kuukautta. Saattaa hyvin olla, että alemmat olentoryhmät olivat yhtä lailla tietämättömiä suunnitelman laajuudesta suunnilleen tuohon aikaan saakka. Siten kontaktikokemus alkoi 17-25 vuotta ennen muodollista

ilmoitusta viidennen käänteentekevän ilmoituksen lahjoittamisesta Urantialle. Tohtori Sadlerin kirjassa *The Mind at Mischief*⁴ annetaan alkuajankohdaksi vuosi 1911, mutta se tiedetään useita vuosia liian myöhäiseksi.

Paljon tietoja ja monia satoja sivuja kirjoitettua aineistoa oli olemassa ennen ilmoitusprosessin virallista alkua vuonna 1924. Vaikka tiedot olivat jotensakin yleisluontoisempia, ne muodostivat jossain määrin perustan Urantia-luvuille. Jotkut samoista tosiasioista ja totuuksista, jotka ovat kirjassa, olivat tässä aiemmassa aineistossa. Kontaktiryhmällä oli ollut aikaa monta vuotta työskennellä yhdessä, oppia, kokea, harjoitella ja kasvaa ihmistä ylempien olentojen ohjauksessa ennen kuin polttopisteessä oleva draama käynnistyi. Arvelisin tämän varhaisimman vaiheen olleen mukana olleille jossain määrin älyllisesti ja psykologisesti kaoottista. Tiedämme myös, että keskiväliolennot itse oppivat paljon universumin tosiasioista ja totuuksista tämän ilmoitusprosessin etenemisen myötä.

Tohtori Sadler sanoi tästä varhaisjaksosta, että "Meidän ihmistä ylemmät ystävämme käyttivät näin yli kaksi vuosikymmentä avartaakseen kosmista näköpiiriämme, laajentaakseen teologisia näkemyksiämme ja kehittääkseen kokonaisfilosofiaamme. Emme koskaan tajunneet kuinka paljon uskonnollinen ajattelumme oli laajentunut ennen kuin lukujen tulo alkoi. Ilmoituksen edetessä päädyimme yhä enemmän arvostamaan sitä kuinka meitä oli valmisteltu uskonnollisten uskomustemme laajaan muuttumiseen näillä alustavilla kontakteilla, jotka jatkuivat kahdenkymmenen vuoden esikoulutusjakson ajan."

Antaakseen muutamia erityisiä esimerkkejä siitä, mitä he kokivat, tohtori Sadler mainitsee muun muassa seuraavaa:

---

4) Kirjaa ei saamieni tietojen mukaan ole suomennettu. Nimen käännös voisi olla esimerkiksi *Mielen kepposet*. (Suom. huom.)

"Kuulimme Ajatuksensuuntaajista, mutta käsityksemme termin merkityksestä oli heikko ja epämääräinen."

"Olimme saaneet hämärän käsityksen olemassaolon morontiasosta – mutta emme olleet koskaan kuulleet käytettävän morontia-sanaa ennen kuin lukujen tulo alkoi."

"Kuulimme joitakin asioita Luciferin kapinasta, mutta saimme vähän tietoa Aatamista ja Eevasta."

Kontaktiryhmä, sittemmin Kontaktikomissiona tunnettu, käsitti ainakin seitsemän ihmistä ja mahdollisesti useita muita. Ne, jotka tiedetään ovat tohtorit William S. ja Lena Sadler, heidän poikansa William S. Sadler Jr. (Bill), Wilfred ja Anna Kellogg (Lenan sisar), heidän tyttärensä Ruth⁵ ja Emma L. Christensen (Christy). Eräs Foorumin jäsen arvelee vielä yhden tohtorin olleen mukana ennen vuotta 1920, mahdollisesti Meyer Solomonin. Lisäksi, jos yhteysihminen ei ollut joku näistä kahdeksasta ihmisestä, meidän täytyy edellyttää yhdeksättä, tuntematonta ryhmän jäsentä. Varhaisimpina vuosina, kun tohtori Sadler tutki tieteellisesti tätä ilmiötä varsin ankarasti, on saattanut olla muita, nyt tuntemattomia jäseniä.

Tohtori Sadler myönsi, että alkuvuosina kysyttiin neuvoa useilta muilta, nimittäin Howard Thurstonilta, maineikkaalta silmäkääntäjältä, joka uhrasi huomattavasti aikaa vilpillisten välittäjien ja meedioiden paljastamiseen sekä Sir Hubert Wilkinsiltä, kuuluisalta tiedemieheltä ja tutkijalta, joka oli kiinnostunut psyykkisten ilmiöiden tutkimisesta. Olen kuullut jopa saottavan, että hän kysyi neuvoa tässä asiassa Houdinilta.

---

5) Ei tiedetä oliko Ruth Kontaktikomission varsinainen jäsen. Päädyin lukemaan hänet joukkoon siinä uskossa, että mukana olivat kaikki perheenjäsenet.

Kontaktiryhmää ei kuitenkaan muodollisesti valtuutettu ennen vuotta 1924, niinpä nämä toiset eivät olisi muodostaneet kokonaisuuteen kuuluvaa osaa Kontaktikomissiosta.

Useimmat *URANTIA-kirjaa* säännöllisesti opiskelevat tietävät, että yhteysihmisen henkilöllisyyttä ei koskaan paljastettu. Hänet on *URANTIA-kirjassa* paljastettu miespuoliseksi. On olemassa niitä, jotka luulevat tietävänsä yhteysihmisen henkilöllisyyden, ja muutamia mielipiteitä on esitetty tunteen ylettömällä varmuudella. Tosiasia on, että ihmiset ja ihmistä ylemmät osanottajat näyttävät peittäneen jälkensä riittävän hyvin. Varmuutta ihmisen henkilöllisyydestä ei voi olla – vain otaksumia. Juuret ulottuvat liian syvälle menneisyyteen, jotta kukaan tietäisi. Jopa varhaisimmat foorumilaiset tulivat näyttämölle, kun oli kulunut 20 vuotta koko tämän asian alkamisesta – Kontaktikomissiolla oli runsaasti aikaa päästä yhteistoimintaan ja estää ketään pääsemästä jäljille. Tiedämme tämän olleen heidän tarkoituksensa, koska ilmoituksenantajat olivat kertoneet heille: "Emme halua ketään pyhää Pietaria, pyhää Paavalia, Lutheria, Calvinia tai Wesleyä liitetyksi *URANTIA-kirjaan* tuhanneksi vuodeksi eteenpäin."

Voimme melko turvallisesti arvioida, että Kontaktikomisio koostui kohtalon varajoukkojen jäsenistä. Se tuli yleiseen tietoon sekä tohtori Sadlerin että Christyn (E. L. Christensen) osalta. Näyttää itsestään selvältä, että kaikkien ryhmän jäsenten olisi täytynyt olla varajoukkolaisia päätellen sen hankkeen valtavuudesta, jossa he olivat osallisina.

Tohtori William S. Sadler oli Kontaktikomisiojohtaja – johtaen pääasiassa yhdessä vaimonsa Lenan kanssa (*URANTIA-kirjassa* ilmoitetun mallin mukaisesti) tämän kuolemaan saakka v. 1939. Tohtori Sadler oli koulutukseltaan kirurgi ja psykiatri ja niin ollen mieleltään tieteellisesti suuntautunut. Hän näyttää

yleensä suhtautuneen epäilevästi psyykkisiin ilmiöihin. Ilmoituskontaktin ja Urantia-lukujen tapauksessa hän testasi, koetteli ja tutki monta vuotta. Hän oli niin tuskastuttava tutkimukseen, että keskiväliolennot hiukan harmistuivat häneen. Hän soveltui siten täydellisesti johtamaan aidon ilmoituksen tapaus-ta. Hän kokeili kaikkea tietämäänsä saadakseen kiinni virheestä joko yhteysihmisen tai ihmistä ylemmät olennot. Hän käytti mahdollisuudet loppuun. Hän viittasi ja myönsi v. 1929 ensimmäisen kerran julkaistun *The Mind at Mischief* -kirjansa liitteessä, että tämä oli toinen niistä vain kahdesta tapauksesta, joita hän pitää aitoina revelaatioina. Tämän kirjasen lopussa on liitteenä A tohtori Sadlerin *The Mind at Mischief* -kirjan liite kokonaisuudessaan. (On esitetty, että toinen tapaus, johon hän viittasi, olisi Ellen White.) Hän käytti useita vuosia paljastaen vääriksi silloisia eri meedioita ja mystikkoja aikana, jolloin kiinnostus sellaisia ilmiöitä kohtaan oli huomattavaa.

Vaikka tohtori Sadler osittain hyväksyi Urantia-kontaktin päte-vyyden suhteellisen varhaisesta ajankohdasta lähtien, kesti kol-misenkymmentä vuotta ennen kuin hän oli asiasta varma. Eri-tyisesti luku kahdestatoista apostolista antoi hänelle lopullisen varmuuden. Hän sanoi: "Olen psykiatri ja luulen osaavani työni, mutta tämä luku oli todellinen isku ylpeydelleni. Olin vakuuttunut siitä, että jos minulla olisi puoli tusinaa psykiatria apunani ja vuosia aikaa luvun laatimiseen, en pystyisi teke-mään lukua, jossa olisi tämä nerokkuuden ja oivalluksen sävy. Niinpä sanoin itselleni: 'En todellakaan tiedä mitä se on, mutta todella tiedän sen olevan korkealaatuisinta filosofis-uskonnollista aineistoa, jota olen koskaan lukenut.'"

Ainoastaan Kontaktikomissio tiesi yhteysihmisen henkilölli-syyden ja tiettyjä välittämiseen liittyviä yksityiskohtia. Siitä huolimatta he vakuuttivat, että jopa heidän tiedoissaan kontak-tiprosessista oli monia puuttuvia renkaita ja että kaiken kattava ymmärtäminen ei olisi kenellekään mahdollista. Kuinka tahansa

kontaktikokemus on alkanutkin, se käsitti lopulta monia kontaktimuotoja ja useita persoonallisuuksia, ja todisteiden mukaan sen on täytynyt sisältää ainakin seuraavaa:

1) *URANTIA*-kirjassa ja *The Mind at Mischief* -kirjassa kuvattu kontakti, jossa yhteyshenkilö oli täysin tiedoton kontaktin aikana ja puhui kuuluvasti läsnäolijoille.

2) Kuten kohta yksi, paitsi että yhteysihminen ollessaan tiedoton tai puolittajuinen ennemmin kirjoitti kuin puhui aineistoa, jota ihmistä ylempät olennot ohjasivat hänen kauttaan. Tätä ei kuitenkaan pitäisi sekoittaa automaattiseen kirjoittamiseen. Toinen Sadler kielsi mitään automaattikirjoituksen kaltaista tai mitään automaattisia ilmiöitä tapahtuneeksi.

3) Tietoinen ohjattu kirjoittaminen. Joku muu kontaktiryhmän jäsen kuin yhteysihminen sai sisäisiä sana- ja merkitys-impulsseja, joista hän oli tietoinen ja jotka hän sitten kirjoitti muistiin, mutta joita toiset eivät kuulleet tai havainneet. Näyttää siltä, että jotkut ohjeet tulivat näin. Minua ei hämmästyttäisi, jos kaikilla Kontaktikomission jäsenillä olisi ollut tämä kyky.

4) Suora kuulokontakti Kontaktikomission jäsenten ja ihmistä ylempien ilmoituksenantajien välillä.

5) Fyysisten lukujen aineellistaminen, hävittäminen ja parantelu ihmistä ylempien olentojen toimesta.

6) Näkymättömän saattaminen näkyväksi. Kontaktikomissiolle mahdollistettiin serafikuljetusten näkeminen. He seurasivat serafikulkueen menoa Michigan-järven yli. Urantia oli vain risteyspaikka tälle serafikulkueelle, joka oli tyhjentänyt tuomitun planeetan pelastettavissa olevista persoonallisuuksista ja oli suuntaamassa kohti uutta maailmaa jättääkseen sinne ihmislastinsa.

7) Näyt. Tohtori Sadlerille mahdollistettiin mansionmaailman elämän näkeminen ennen kuolemaansa. Näyttäisi siltä, että heijastamista käytettiin myös mahdollistamaan hänelle tiettyjen tapahtumien näkeminen maapallolla etäällä sijaitseissa paikoissa.

Kohdat yksi ja kaksi näyttävät olevan suuresti yhteenkietoutuneita ja muodostavat pääasiallisen tavan, jota käytettiin Urantialukujen varsinaiseen tekstiin. Jälkimmäisen kohdan osalta on myös selitettävä, että kirjoitustapahtumaan liittyy jokin arvoitus. Vaikka tohtori Sadler viittaa kontaktihenkilön kirjallisiin sanoimiin *The Mind at Mischief* -kirjassa, käsiala-asiantuntijat tulivat siihen tulokseen, että kirjoitettu aineisto ei ollut yhteysihmisen tai hänen ympärillään olleiden käsialaa. Kontaktiryhmä spekuloi mahdollisuudella, että se olisi ollut toisasteisen keskiväliolennon kirjoitusta. On selvää, että millään alitajuisilla automaattisilla ilmiöillä ei ollut osaa tässä prosessissa. Tohtori Sadler vastatesaan pappiryhmälle, joka vuonna 1958 oli kysynyt Urantialukujen alkuperää, selitti: "Tekniikka, jolla *URANTIA-kirja* otettiin englannin kielellä vastaan, ei ole millään tavoin rinnastettavissa mihinkään rajatietoisuuden ilmiöihin eikä käytä niitä hyväkseen."

Edellä olevan luettelon perusteella on ilmeistä, että kokemus ihmistä ylempien olentojen kanssa oli luonteeltaan laajakantoista, monimutkaista, moniulotteista ja kehityksenalaista. Lokakuussa vuonna 1923 aloittaneen Foorumin jäsenet saivat tietää paljon kontaktiprosessista, mutta eivät niin paljoa kuin Kontaktikomisio.

IHMISEN OJENTAUTUMINEN

Kontaktikokemus oli hyvin antoisa laajeten hitaasti ja kukoistaen vuosikausia Kontaktikomission itsensä suuntautuessa, oppiessa ja kehittyessä viisaudessa ja hengellisyydessä. Tietysti *URANTIA-kirjan* varsinaisen tekstin esittämisen lisäksi annettiin monia ohjeita ja käytiin monia keskusteluja ilmoituksenantajien kanssa. Emme tule koskaan tuntemaan suurinta osaa tästä lisäaineistosta, koska sitä hävitettiin aika ajoin ajateltaessa, että se ei olisi enää tarpeellista tai muista syistä. Ilmoituksenantajat tuhosivat sitä jonkin verran ennen julkaisemista tai määräsivät sen Kontaktikomission hävitettäväksi. Lisäaineistoa silputtiin tohtori Sadlerin kuoleman jälkeen. Christy määräsi viimeiset osat tuhottaviksi lopullisen sairautensa aikana. Ainoastaan katkelmia näistä monista keskusteluista on jäljellä muussa kirjoitetussa aineistossa tai muutamien yksilöiden yksityisissä kirjeissä tai muistiinpanoissa.

Kontaktikokemuksen ymmärtämistä auttaa tieto, että kontaktikokemus oli toisaalta mitä syvällisin ja kiehtovin, ja toisaalta usein hyvin persoonallista, epämuodollista ja ennakkoluulottoman huumorin sävyttämää. Ajatelkaa rinnastuksena morontiahahmoista Jeesusta osallistumassa aamiaiselle leikkiä laskien ja seurustellen apostoliensa kanssa Genesaretin järven rannalla. Keskiväliolennot ja serafit turvautuivat usein huumoriin, tavallisesti kuivaan, ja myös ihmisten käyttämään slangiin. Kun he tekivät huomautuksia kansakunnista, johtajista, poliittisista puolue-

eista, järjestöistä, persoonallisuustyypeistä jne., monet heidän väitteistään olivat tarkasti rajattuja olosuhteisiin, joissa he toimivat. Esimerkiksi he eivät ilmeisesti hyväksyneet vuonna 1919 allekirjoitettua Versaillesin sopimusta. He mainitsivat, että Urantia tunnustettiin sivistyneeksi planeetaksi vuonna 1927. Ilmeisesti he ottivat kantaa osapuolten välillä toisessa maailmansodassa. He puhuivat asioista, joista pitivät, asioista, joita he halusivat nähdä, ja käyttivät huumoria keskustellessaan ongelmistaan. *URANTIA-kirja* on määrämuotoinen ilmoitus, joka on tarkoitettu miljoonien nähtäväksi ja tutkittavaksi. Ihmistä ylempät olennot tuskin olivat niin muodollisia jokapäiväisessä puheessaan, ja jotkut kontaktit ilmeisesti heijastivat tavanomaisempaa kirjoitus- ja puhetapaa. Kuitenkin mitä korkeampi persoonallisuusluokka, sitä muodollisemmilta ja vakavammilta siihen kuuluvat saattaisivat meistä vaikuttaa.

Jos kaikki *URANTIA-kirjaa* lukevat tuntisivat täydellisen selostuksen kontaktikokemuksesta, mahdollisesti eräitä heistä häiritsisi jokin ihmistä ylempien olentojen toiminnassa. Luulen näin saattavan olla, koska ihmistä ylempät olennot olivat henkilökohtaisessa suhteessa Kontaktikomission jäseniin. He haluavat kurottautua alas ja asettua yhteyteen kanssamme, missä tahansa olemmekin, ja viedä meitä kädestä pitäen eteenpäin. Koska jokainen persoona on ainutlaatuinen, ihmistä ylempät olennot olivat yhteydessä jokaiseen persoonaan ainutlaatuisella tavalla. Meillä kaikilla on monia tiedostamattomia näkökantoja ja mielipiteitä ihmistä ylempille sopivasta menettelytavasta ja käytöksestä. Siitä johtuen ihmistä ylempien olentojen kontaktien realiteetit saattaisivat saada meistä monet tai useimmat kriittisiksi, hämmentyneiksi, kiusaantuneiksi tai kauhistuneiksi. Lisäksi tämä saattaisi olla esteenä sille, että todella kokisimme sellaisen kontaktin itse.

Mahdollisesti yksi usein sivuutettu seikka tai näkökulma on se tosiasia, että ei tohtori Sadler eikä kukaan muukaan Kontaktiko-

missiosta ollut mystisille tai aistien ulkopuolisille kokemuksille antautunut. Heidän eläessään ja ollessaan todistamassa joidenkin hyvin epätavallisten tapahtumien pyörteitä puolen vuosisadan ajan, he eivät aktiivisesti hakeneet näitä kokemuksia. He eivät voineet koskaan aloittaa kontaktikokemusta tai omasta puolestaan lisätä kontaktin todennäköisyyttä. Todellakin, he käyttivät suuren osan ajastaan epäillen koko tapahtumasarjaa. Aloite ja kontrolli oli kokonaan ihmistä ylempien olentojen käsissä. Kontaktikomissioon kuuluneet eivät voineet vaalia mitään poikkeavaa, vaan olivat pääasiassa tämän perin epätavallisen hankkeen passiivisia vastaanottajia. Heillä oli aktiiviset osansa, mutta heidän tekemisensä olivat ihmismäisiä ja tavallisia, eivät mystisiä. Ja he pysyivät epäilevinä kaikkien okkulttisten ja epätavallisten asioiden suhteen. He kokivat ainutlaatuisen **käänteentekevän** ilmoituksen toimittamisen, mutta he eivät olleet kiinnostuneita monista **henkilökohtaisen** ilmoituksen episodeista (joista monet myös aitoja tai osittain aitoja), joita on jatkuvasti runsain määrin meidän kaikkien ympärillä.

Samaan aikaan kun Kontaktikomissio oli yhteistyössä ihmistä ylempien olentojen kanssa ja piti varsinaisesti huostassaan Urantia-lukuja, ilmoituksenantajat käyttivät toimintatavassaan hyväkseen suurempaa ihmisryhmää. Tämä ryhmä oli Foorumi, ja se oli tärkeä ilmoituksen synnylle. Tämä oli kehityksenalainen prosessi, joka pohjautui ihmisymmärrykselle ja -kokemukselle. Ollakseen tehokasta kaiken revelaation täytyy ulottua alas ihmisen kehityksenlaiseen asemaan. Ihmistä ylemmät olennot tarvitsivat Foorumin ihmisiä yhtä paljon kuin nämä ihmiset tarvitsivat taivaallista ohjausta. Foorumi muodostui tohtori Sadlerin "kutsuessa muutamia ystäviä" kotiinsa sunnuntai-iltapäiväisin keskustelemaan mielenkiintoisista päivän aiheista uskonnon, filosofian, psykologian ja tieteen alueilta. Foorumi toimi ehkä noin vuoden saaden vain vähän ilmoitusaineistoa. Täten jäsenillä oli jonkin verran liikkeelle panevaa voimaa kerättyinä, ennen kuin heille ilmoitettiin heidän kokoontumisensa

todellisesta tarkoituksesta (ihmistä ylempien näkökulmasta katsotuna). Kun Melkisedekin asettama komissio paljastettiin heille joulukuussa 1924, he saivat tietää osuudestaan prosessissa.

Eräänä sunnuntaina joku Foorumin jäsen kysyi tohtori Sadleriltä, mitä tämä ajatteli meediosta, joka esiintyi yhdessä paikallisista teattereista. Tohtori Sadler vastasi tutkineensa monia sellaisia medioita ja havainneensa, että he olivat joko epärehellisiä huijareita tai vilpittömiä, mutta itseään pettäviä ihmisiä, joiden alitajuinen mielentoiminta johti heidät uskomaan, että he saivat tietoa henkimaailmasta. Sitten hän lisäsi: "On olemassa yksi tapaus, josta en ole vielä saanut selvää." He tietysti halusivat kuulla tästä henkilöstä, joka oli Urantia-lukujen kontaktipersonallisuus. Tohtori Sadler kertoi jotakin vuosien varrella saaduista tiedoista, tai kuten Lena Sadler asian ilmaisi, hän puhui sivu suunsa.

Samoihin aikoihin persoonallisuus, joka väitti olevansa planeetalla vieraileva opiskelija, antoi Kontaktikomissiolle haasteen sanomalla, että "Jos vain tietäisitte minkä kanssa olette tekemisissä, ette esittäisi niin toisarvoisia kysymyksiä. Esittäisitte ennemmin sellaisia kysymyksiä, joihin voisitte saada ihmisrodun kannalta äärimmäisen arvokkaita vastauksia." Tämä ehdotus annettiin Foorumille, ja he alkoivat esittää kysymyksiä. Tohtori Sadler laitto nämä kysymykset järjestykseen. Ensimmäinen esitetty kysymys kuului: "Onko Jumalaa olemassa – ja jos on, minkälainen hän on?" Lukujen tulo alkoi.

Menettelytapa, joka kehittyi, oli seuraavanlainen. Heidän oli määrä lukea luku joka sunnuntai-iltapäivä. Sen luki heille tavallisesti joku Kontaktikomission jäsen, yleensä tohtori Sadler. Heidän piti kirjoittaa muistiin mitä tahansa kysymyksiä heidän mieleensä tuli ja antaa ne joka viikko. Herra Kellogg oli yleensä vastuussa niiden keräämisestä. Nämä kysymykset lajiteltiin, luokiteltiin ja samantyyppisistä kysymyksistä toinen poistettiin.

Ihmistä ylemmät ilmoituksenantajat pohtivat sitten vastauksia heidän kysymyksiinsä. Vastaukset yhdistettiin seuraavaan lukuun tai alkuperäiseen lukuun tehtiin muutoksia. Tällä tavalla yksi Jumalaa käsittelevä luku kasvoi lopulta viideksi luvuksi Jumalasta – kirjan viideksi ensimmäiseksi luvuksi. Muut osat laajenivat samalla tavalla ihmistä ylempien olentojen havainnoissa ihmisten reaktioita heidän aineistoonsa.

Pian sen jälkeen kun Urantia-lukujen tulo alkoi, ilmoituksenantajat kehottivat tekemään Foorumista suljetun ryhmän. Jokaista jäsentä pyydettiin allekirjoittamaan sitoumus, joka kuului: "Annamme vaitiololupauksen uudistaen sitoumuksemme olla keskustelematta Urantia-ilmoituksista tai niiden sisällöstä kenenkään muiden kuin aktiivisten Foorumin jäsenten kanssa ja olla tekemättä muistiinpanoja Foorumin tapaamisissa luetuista tai keskusteluista asioista tai olla jäljentämättä tai tekemättä muistiinpanoja siitä, mitä olemme henkilökohtaisesti lukeneet." Jäsenkortit otettiin käyttöön ja perustajajäsenmäärä oli 30. Foorumi "tuli muodostumaan ammattimiehistä ja -naisista – lääkäreistä, lakimiehistä, hammaslääkäreistä, papeista, opettajista – yhdessä kaikilta elämäntilanteiltaan olevien yksilöiden – maanviljelijöiden, kotirouvien, sihteerien ja tavallisten työläisten – kanssa." Ilmeisesti ihmistä ylemmät olennot jonkin verran valvoivat uusien Foorumin jäsenten hyväksymistä usean vuoden ajan, ennen kuin tämä vastuu annettiin tohtori Sadlerille.

Alkuperäiset luvut olivat käsinkirjoitettuja. Kontaktikomisssiota neuvottiin huolehtimaan näiden lukujen konekirjoittamisesta ja huolellisesta tarkistamisesta. Joka kerran kun tämä oli tehty, kassakaappiin lukitut käsinkirjoitetut alkuperäiskappaleet hävisivät. Yhtenä monista testeistä asetettiin kymmenen dollarin seteleitä arkkien väliin, ja he totesivat, että alkuperäisluvat hävisivät, mutta setelit jäivät jäljelle kassakaappiin. Ihmistä ylemmät olennot osoittivat, että heillä ei ollut paljon käyttöä rahalle.

Vuorovaikutus ja vuoropuhelu ihmisten kanssa oli todellinen karvas testi ihmistä ylemmille ilmoituksenantajille. Niin hyvin kuin he saattavatkin meidät tuntea, he eivät voi täysin ennakoida ajatuksiamme, toimiamme ja reaktioitamme ilman tätä vuorovaikutusta. Tällä tavoin Urantia-luvut pohjattiin ihmisymmärrykseen. Kuinka usein olet lukenut kappaleen ja tehnyt kysymyksen vain saadaksesi siihen vastauksen seuraavassa kappaleessa tai kahdessa? Siinä on jälki kirjan alkuperästä, ihmisten kysymysten ja ihmistä ylempien olentojen vastausten yhteisestä luovasta prosessista.

Tietysti, kuten *URANTIA-kirja* sivuilla 16-17 ja 1343 mainitsee, suuri määrä aiemmin ilmaistuja ihmiskäsityksiä sisällytettiin ja yhdistettiin ilmoitukselliseen aineistoon. Ilmoituksen antajat viittaavat useaan tuhanteen tällä tavalla käytettyyn ihmisajatukseen tai ilmaisuun. Matthew Block, chicagolainen *URANTIA-kirjan* opiskelija, on johtanut mittavia etsintöjä ja paikallistanut monia Urantia-luvuissa käytettyjä lähteitä – lukuun ottamatta raamatunkaltaisia aivan ilmeisiä lähteitä. Hän on mahdollisesti ensimmäisenä ryhtynyt tämänkaltaiseen vertailevaan tutkimukseen, joka on hyvin merkittävä tapa tutkia lukuja. *The Spiritual Fellowship Journal* -lehden kevään 1993 numerossa julkaistussa kirjoituksessa 'Joitakin *URANTIA-kirjan* ihmislähteitä' Matthew selittää jonkin verran ihmislähteiden Urantia-lukuihin sisällyttämisen luonnetta ja vaikutusta seuraavasti:

"Tähän mennessä olen jäljittänyt vastaavuuksia noin viidenkymmenen Urantia-luvun kanssa. Yksistään yhdessä kirjassa, Yalen professori E. Washburn Hopkinsin teoksessa *Origin and Evolution of Religion* (Uskonnon alkuperä ja evoluutio), niitä on kaksitoista. Arvioin ennen vuotta 1936 julkaistuja kirjoituksia käytetyn noin kolmasosassa osia I ja II ja ainakin kahdessa kolmasosassa osia III ja IV. Suurin osa näistä töistä löydettäneen muutamana seuraavan vuoden aikana. Lopulta pystymme

kartoittamaan koko *URANTIA-kirjan* sen mukaan, mitkä osat ovat puhdasta ilmoitusta ja mitkä eivät ole. Eikä tämä edelleenkään ole liian vaikeata, koska ilmoituksenantajat, vaikka huolellisesti välttivät sanatarkkoja lainauksia, eivät yrittäneet salata lähteitään poikkeamalla suuresti alkuperäisestä ihmisilmaisusta."

"Epäilemättä nämä löydöt ovat tärkeitä *URANTIA-kirjaa* vakavissaan lukeville. Sen lisäksi, että ne antavat lisävahvistusta ilmoituksen antajien lähdemaininnoille, ne panevat alulle uusia oivalluksia siitä, mikä tämä ilmoitus todella on ja kuinka ihmisten ja ihmistä ylempien olentojen äänet ja näkökannat kytkeytyivät yhteen sen tuottamisessa. Kun käsittämme paremmin kuinka alkuperäinen se on (toimiessaan puhtaana ilmoituksena) ja kuinka johdettu se on (esittäessään ihmistä ylempien olentojen uudelleentulkintoja ihmis-käsityksistä ja -ilmaisuihin), voimme paremmin ymmärtää kuinka ilmoitus sijoittuu suhteessa kehityksenalaiseen ihmistietoon, viisauteen ja uskoon."

"Oma kokemukseni on opettanut minulle, että tuntumani tästä sijoittumisesta on ollut vääristynyttä, koska en aiemmin tuntenut varhaisen 1900-luvun ajattelua ja aliarvioin sitä. Jos en tuntenut luvuissa esitettyä käsitettä tai tietoa - erityisesti jos se oli minusta epätavallisen kaunis, loistava tai osuva - oletin tavallisesti sen alkuperäksi *URANTIA-kirjan* tajuamatta kunnolla, että jotkut aikaisempien sukupolvien ihmiset ovat saattaneet tietää sen tai ilmaista sen muodossa tai toisessa. Mutta perehtyessäni tuon ja muiden ajanjaksojen ajatussuuntauksiin ja löytäessäni lisää ihmislähteitä olen alkanut enemmän arvostaa kirjasta heijastuvia ihmisajattelun mittavia saavutuksia, ja voin nyt alkaa antaa kirjan ihmisosuudelle arvon, joka sille kuuluu."

"Tämän kirjan ihmisosuuden lisääntyneen havaitsemisen myötä olen tiedostanut kuinka loistavasti ilmoituksenantajat ovat muokanneet näitä lähteitä palvelemaan heidän omia tarkoituksiaan. Verratessani lähdeaineistoja vastaaviin *URANTIA-kirjan* kappaleisiin minuun tekee jatkuvasti vaikutuksen esittäjien kekseliäs kyky saumattomasti yhdistää ihmisten havainnot ilmoitukselliseen täydentämiseen tai korjaukseen. Yhä uudelleen he osoittavat olevansa taitavia ja luovia toimittajia vaikeassa tehtävässään pysyä uskollisina alkuperäiselle ilmaisulle sen samanaikaisen vähäisen muuttamisen kanssa saadakseen uudelleen sanoitetun lauseen / sanoitetut lauseet yhdenmukaisemmiksi paljastettujen opetusten kanssa."

Tätä kirjoitettaessa Matthew on kerännyt noin 35 lähdekirjaa, joissa on vastaavuuksia yhteensä noin viidenkymmenen luvun osan kanssa. Hän suunnittelee julkaisevansa löydöksistä kirjoitussarjan keskeisissä määrääjain ilmestyvissä *Urantia*-julkaisuissa ja julkaisevansa lopulta asiasta kirjan. Näyttää siltä, että tutkimus, joka on nyt vasta alkanut monien näiden ihmislähteiden osalta, johtaa moniin lisäoivalluksiin tulevana vuosina.

Lukujen syntyyn liittyvä tapahtumasarja, johon kuului kysymyksiä, vastauksia ja opiskelua, vei ensin noin viisi vuotta ja käsitti siihen aikaan 57 lukua. Mutta prosessi ei pysähtynyt siihen. Kirja edistyi toisen aikakauden ihmisymmärryksessä vuosien 1929 ja 1935 välillä. Foorumin luettua vuosikausia lukuja, osien I-III ensimmäistä luonnosta, sille sanottiin suurin piirtein: "Ymmärrykseenne on lisääntynyt aineiston lukemisella ja tutkimisella, ja voitte nyt esittää älykkäämpiä kysymyksiä. Aiomme käydä kirjan läpi uudelleen." Ja niin kirjaan tehtiin muutoksia ja sitä laajennettiin viikko viikolta ja vuosi vuodelta, ja Foorumin jäsenet oppivat ja kasvoivat.

Useat foorumilaiset ovat kertoneet, että jonkin verran ilmoitusaineistosta peruutettiin - joko siksi, että se oli liian käsittämätöntä ihmismielelle tai koska pidettiin parhaana olla paljastamatta tietoa tulevalle lukijakunnalle. Hyvin vähän selityksiä annettiin sen tosiasian lisäksi, että he olivat päättäneet olla antamatta lukua. Toisia lukuja paranneltiin sen jälkeen, kun ne oli luettu Foorumille. Esimerkiksi yhdessä luvuista todettiin, että apostoli Natanaelilla oli juutalaiseksi hyvä huumorintaju. Foorumin jäsenet hihittivät tälle huomautukselle. Saadessaan seuraavan kerran tämän luvun kassakaapista he havaitsivat, että ilmaisu "juutalaiseksi" oli poistettu. Ilmeisesti ihmisten reaktioita aineistolle seurattiin tarkasti. Ainakin yksi foorumilainen uskoi, että useita vaikeimmista luvuista ei olisi otettu *URANTIA-kirjaan* ilman William S. Sadler nuoremman muotoilemia kysymyksiä. *URANTIA-kirja* kantaa syntyvävaiheen aikana Foorumin muodostaneiden ihmisten kollektiivisen mielen syntymämerkkiä.

Tohtori Sadler sanoi eräessä kirjoituksessa, että noin 150 ihmistä otti osaa tähän luovaan prosessiin. Toisessa hän mainitsee 300 ihmistä sanoen samalla Foorumin kokonaisjäsenmääräksi 486. Alkuperäinen perustajajäsenten määrä oli 30. Silloin, kuten nytkin, oli olemassa erilaisista ihmisistä muodostunut ryhmä, johon kuului hyvin omistautuneita, välinpitämättömiä ja jopa muutamia koko touhuun kielteisesti suhtautuvia. Heillä oli erilaiset taustat. Vuosien mittaan ihmiselämän tapahtumavirrassa jotkut jäivät pois, jotkut muuttivat kaupungista, jotkut siirtyivät mansiomaailmiin.

Vuosiin 1934 ja 1935 mennessä prosessi oli pääasiassa valmis kirjan kolmen ensimmäisen osan osalta. Kolmas ja viimeinen luova kierros tapahtui vuosien 1935 ja 1942 välisenä aikana käsitteiden selkiinnyttämiseksi ja epäselvyyksien poistamiseksi. Tämä ilmeisesti johti vain vähäiseen paranteluun ihmistä ylempien ilmoituksenantajien toimesta.

Vuoden 1935 paikkeilla Foorumi sai Jeesus-luvut keskiväliolentoilta, jotka olivat odottaneet hyväksymistä Uversasta, ennen kuin ottivat vastatakseen kertomuksesta. Viimeinen selvennys- ja parantelukierros vuosien 1935 ja 1942 välisenä aikana näyttää käsitteäneen neljännen osan. Neljättä osaa ei ole päivätty. Kukaan ei ole sanonut miksi. Uskon sen johtuvan siitä, että osat I-III sisältävät kosmologiaa, joka tulee päivättyä ja lopulta tarvitsee uudistamista. Neljäs osa puolestaan sisältää "historiallisia tosiasioita ja uskonnollisia totuuksia", joiden pitäisi "pysyä voimassa tulevienkin aikojen kirjallisuudessa". (*s. 1109) Se ei tarvitse määrättyä päiväystä.

Yksi dramaattisimmista välikohtauksista liittyy kertomukseen yhdistyneiden keskiväliolentojen valmistautumisesta Jeesuksen elämän ja opetusten esittämiseen. Keskiväliolennot olivat pitkään työskennelleet tämän kertomuksen parissa. Yhdistyneet keskiväliolennot ovat kuitenkin vaatimattomia yksilöitä universumissa ja koettuaan määrässään vakavan menetyksen Caligastian kapinassa, he eivät olleet varmoja siitä, että tämä hanke oli sopusoinnussa universumin toimivallan kanssa. Niinpä varmistuakseen siitä, että he eivät ylenkatsoeet universumisäädöksiä, heistä eräs ryhmä pani vireille oikeudenkäynnin syyttäen kirjan neljännen osan kokoonpanosta vastuussa olevaa ryhmää universumikäytännön hallentamisesta. Tohtori Sadler sanoi, että eivät järjestelmän tuomioistuimet, konstellaation tuomioistuimet ja lopulta paikallisuniversumin tuomioistuimetkaan puuttuneet asiaan. Se jätettiin superuniversumin tuomioistuimen ratkaistavaksi, ja tähän prosessiin vierähti jonkin verran aikaa. Lopulta päätös tuli: keskiväliolentojen ryhmää, joka suunnitteli Jeesuksen elämän ja opetusten esittämistä Urantia-luvuissa, ei vapautettu vain syytöksestä, vaan heille erityisesti myönnettiin suuriarvoinen etuoikeus hankkeeseensa. Kontaktikomission sallittiin kuunnella yhdistyneiden keskiväliolentojen juhlintaa. Tohtori Sadler sanoi sitä hyvin onnellisista yksilöistä koostuneen ryhmän suureksi juhlaaksi.

SOSIAALINEN SYNTEESI

Julkaisemista edeltävät vuodet voidaan jakaa kolmeen karkeasti samanpituiseen vaiheeseen:

1) Varhaiskontaktin vaihe, 190(6)-1924, perustava jakso, jolloin Kontaktikomissio valmennetaan valmiiksi toimintaan.

2) Syntymävaihe, 1924-1942, varsinainen kirjoitusprosessi ja ihmistä ylempien ilmoituksenantajien ja Foorumin ihmisjäsenten välinen epäsuora vuoropuhelu.

3) Järjestökehityksen vaihe, 1942-1955, ladontavaihe, kenraaliharjoitus julkaisemista varten, varojen kerääminen ilmoituksen varsinaista vesillelaskua varten. Tämä jakso alkaa itse asiassa joiltakin osin niinkin varhain kuin vuonna 1937, jolloin se on samanaikainen toisen jakson kanssa.

Vuonna 1939, ilmeisesti ilmoituksenantajien kehotuksesta, sai alkunsa ryhmä, joka tuli tunnetuksi nimellä Seitsemänkymmentä - yksinkertaisesti siksi, että alun perin 70 ihmistä sitoutui siihen. Huomiotani on herättänyt samansuuntainen kehitys Jeesuksen julkisen elämän aikana tapahtuneen 70 evankelistan harjoittamisen kanssa – ilmeisesti myös johtuen siitä, että 70 aluksi sitoutui siihen. Seitsemänkymmentä ryhtyi tutkimaan kirjaa perinpohjaisemmin ja muodosti keskiviikkoiltaisina kokoontuvan ryhmän sunnuntaitapaamisten lisäksi. Seitsemänkymmentä koulutettiin sarjalla

lukuja ja ihmistä ylempien ilmoituksenantajien ohjeilla. Monet jäljellä olevista ohjeellisista viesteistä ovat peräisin tältä ajalta. Ryhmä järjestettiin uudelleen muodollisemmalla tavalla syyskuussa 1943. Tätä ryhmää pidettiin Urantia Brotherhood Schoolin, Urantia-veljeskuntakoulun, edelläkävijänä.

1920-luvulta vuoteen 1955 *URANTIA-kirjan* käsikirjoitusta saattoi lukea vain 533 Diversey Parkwayllä. Siellä oli useita kopioita, ja ihmiset saattoivat kuitata luvun kerrallaan paikan päällä luettavaksi. He saivat lukea ennen sunnuntaitapaamista tai tulla virka-aikana ja arki-iltaisin. Lukuja pidettiin kassakaapissa, ja Kontaktikomissio huolehti niistä. Seitsemällekymmenelle asetettiin läsnäolovaatimukseksi osallistuminen vähintään 75% kokouksista. Tätä oli sovellettu myös koko Foorumiin kirjoitusvaiheen aikana. Ennen vuotta 1955 Foorumin kokouksissa kävi noin 450-500 ryhmään kuulunutta eri ihmistä. Eräässä tohtori Sadlerin kirjoituksessa määräksi mainitaan 486. Jotkut ovat saattaneet tulla vain muutamana kerran ja jäädä pois. Toiset tulivat ensimmäiseen kokoukseen vuonna 1923 ja tulivat yhä joka sunnuntai vuonna 1956, jolloin Foorumista tuli Ensimmäinen Urantia-seura, jolla myös oli päämajansa Chicagossa 533 Diversey Parkwayllä. Ja nämä samat yksilöt jatkoivat 70- ja 80-luvuille tullen yhä sunnuntaitapaamisiin 533:een.

Ihmiset saivat tietää Foorumista ja siitä, mitä se oli tekemässä vain hienovaraisimmalla tavalla. Foorumilaiset olivat antaneet vaitiololupauksen. Heidän oli määrä olla kertomatta edes perheenjäsenille tekemisensä luonnetta. Jos joku arveli, että heillä oli mahdollinen uusi jäsen kehitymässä, he saattoivat vain kuvailla kokouksia yleisluonteisesti ja järjestää haastattelun tohtori Sadlerin kanssa. Tohtori Sadler puhui pitkään jokaisen uuden jäsenen tai mahdollisen uuden jäsenen kanssa. Jos he osoittivat aitoa kiinnostusta ryhmään keskustellessaan tohtori Sadlerin kanssa, heille esitettiin vaitiololupaus ja heidät ohjattiin ryhmään ilman enempiä seremonioita.

Heidän täytyi lukea luvut omin päin päästäkseen tasoihin ryhmän kanssa.

Luulen, että on hyvä tuoda esiin, että Foorumin jäsenet huokuivat toveruutta sekä yhteisen innostuksen ja odotuksen tuntua sen suhteen, mihin he ottivat osaa. Jopa lapsena 50-luvulla vaistosin läheisyyden, ystävyyyden ja yhteisen tarkoituksen tunnun, jonka ve-roista en ole koskaan tavannut Urantia-liikkeessä sen jälkeen. Eh-kä Foorumin yhteenkuuluvuutta voisi verrata yksittäisen, läheisek-si rakentuneen, hyvin toimivan opintoryhmän yhteenkuuluvuu-teen. Se oli erityistä aikaa erityiselle ryhmälle, ja he olivat tietoisia toiminnastaan maailmamme historiassa.

Urantia-lukujen tekstin lähetessä valmistumista ryhmä luonnolli-sesti alkoi keskittää ajatteluaan siihen, kuinka ilmoitus saatetaan maailmalle ja ryhtyi pohtimaan muotoa, joka tukijärjestön tai jär-jestöjen pitäisi ottaa. Ensimmäinen suuri ristiriita ajoittuu tähän aikaan, ja siihen liittyy meedio ja kirjailija Harold Sherman. Esi-tän lyhyesti yhteenvedon tapahtumasta. Mielipiteet eroavat suu-resti sen suhteen, mitä tuli ilmi koko tässä välikohtauksessa, jota ei voi helposti selvittää. Tämä kertomus on olennaiselta osaltaan vaikutelmien ehdollistamaa ymmärrystä, johon on yhdistetty usei-ta lähteitä, mutta joka noudattaa pääasiallisesti tohtori Sadlerin ja jossain määrin isäni, Warren Kulieken näkökantaa. Harold ja hän-en vaimonsa Martha liittyivät Foorumiin vuoden 1942 tienoilla. Harold oli ilmeisesti jonkin verran karismaattinen tai muuten hen-kilökohtaisesti vakuuttava. Vaikka hän näennäisen hyväntahtoi-sesti pyrki saamaan ilmoituksen Foorumin demokraattiseen hallin-taan, näyttäisi siltä, että hänellä oli salainen suunnitelma. On muistettava, että Kontaktikomissio oli varsinaisen ihmistä ylempi-en ilmoituskomission jatke; he saivat määräyksensä ihmistä ylem-miltä olennoilta. Yrittäessään kiskoa Urantia-luvut Kontaktiko-mission hallinnasta ja erityisesti tohtori Sadlerin johtajuudesta,

Sherman itseasiassa uhmasi ihmistä ylempien ilmoituksenantajien toimivaltaa. Tohtori Sadlerin mukaan Sherman pelasi Caligastian pussiin, joka yritti jakaa ryhmän. Kontaktikomisssiolle kerrottiin, että Caligastia vihasi Urantia-lukuja ja pyrki tuhoamaan ne. Edelleen heille kerrottiin, että Caligastia toimi lietsomalla eripuraa ihmisten ja ryhmien välille ja edistämällä hajaannusta. Ilmoituksenantajat korostivat paljon ykseyden säilyttämistä.

Sherman laittoi kiertämään Foorumin jäsenistön keskuudessa allekirjoitettavaksi tarkoitetun kirjeen tai vetoomuksen, joka arvosteli tohtori Sadlerin Urantia-lukujen hallintaa. Monet foorumilaiset, tajuamatta Shermanin toimien takana olevaa todellista aikomusta, tulivat hänen puolelleen allekirjoittamalla vetoomuksen. Niin kutsuttua Shermanin kapinaa pidettiin uhkana ilmoituksen eheydelle. Keskiväliolennot julistivat tilanteen kriisiksi ja pitivät usein tunti tunnilta yhteyttä tohtori Sadleriin kapinan puhkeamisesta sen päätökseen saakka. Tohtori Sadler kutsui jokaisen allekirjoittajan luokseen yksitellen ja puhui hänen kanssaan pitkään. Lopulta he kaikki pyysivät nimensä poistettavaksi vetoomuksesta – lukuun ottamatta Shermaneja selvänä poikkeuksena. Kriisi hallittiin, ja vaikka seurauksena oli jonkinlainen selkkaus Shermanin kanssa, vaara oli ohi.

Minun on kerrottava, että kirje, jonka Shermanit panivat kiertämään, oli Clyde Bedellin luonnosteleva ja olen saanut tietää, ettei hän eivätkä muut allekirjoittaneet pitäneet sitä tohtori Sadleriä moittivana. He vastustivat vilpittömästi tohtori Sadleriä järjestelyjen tietyissä kohdissa, kun taas Sherman ehkä yritti kammata Sadlerin Urantia-ryhmän johtajan paikalta. Ilmeisesti Shermanilla yksinkertaisesti oli oma henkilökohtainen suunnitelmansa.

Itse Kontaktikomisssiossa näyttää olleen älyllistä erimielisyyttä järjestelyjen suhteen, ja tämän ei pitäisi olla erityisen hämmästyttävää ottaen huomioon sen tosiasian, että noina aikoina jopa

edistyksen serafit ja kirkkojen serafit olivat eri mieltä Urantialukujen johdosta. He pysyivät erimielisinä siihen saakka, kunnes ihmistä ylempien hallinnon uusi päällikkö oli asetettu tehtäväänsä. Hän käsitteli asian 50-luvun alussa.

Kontaktikomissio ja Foorumi alkoivat tutkia ja pohtia järjestömuotoa 30-luvun lopulla jatkaen sitä koko 40-luvun. Serafien ja keskiväliolentojen kanssa aiheesta käyty vuoropuhelu ja heidän antamansa evästyks oli huomattavaa. Kontaktikomissiota varoitettiin harhaanjohtettujen idealistien vaarasta. Heille kerrottiin, että tarvittiin ideoijan (tarkoittaen henkilöä, jolla on ideoita) ja idealistin yhdistelmää. Paavali oli ideoija, ja hän onnistui mutta teki kompromisseja ideologiastaan. Abner oli idealisti, joka oli joustamaton, ja suurelta osin epäonnistui. Näiden kahden välillä tarvitaan tasapainoa. Kontaktikomissiolle kerrottiin myös, että *URANTIA-kirjan* ei pitäisi olla aina jäsentensä oikuille ja häilyväisyydelle alttiin demokraattisen järjestön suorassa hallinnassa. Samaan aikaan jäsenkunnan ei tule olla itsevaltaisen elimen alainen. Sen oli oltava edustuksellinen.

Järjestöllistä suunnitelmaa kahdesta pääjärjestöstä, Urantiasäätiöstä ja Urantia-veljeskunnasta työstettiin monien vuosien ajan, ja taivaalliset valvojat viimein hyväksyivät sen. Vaikka he havaitsivat, että Urantia-veljeskunnan säännöstö ei ollut täydellinen, sitä pidettiin yhtä hyvin hyväksyttävänä kuin mitä tahansa siihen mennessä suunniteltua ja sääntömuutosmahdollisuudella varustettua asiakirjaa.

Vaikka todisteet viittaavat heidän olleen huolissaan veljeskunnan liiallisesta vallasta, en luule, että olisi asiallista ajatella, että heillä ei olisi ollut huolenaiheita yhtä lailla säätiön suhteen. Avainkysymyksenä oli saada kaksi erilaisiksi suunniteltua kokonaisuutta sopusointuun ja tasapainoon. Tämän ei ollut määrä olla sen enempää hierarkkinen järjestelmä kuin yksittäinen serafipari on hierarkkia.

Serafit toimivat yhdessä. Toinen on energialtaan positiivinen ja toinen negatiivinen, mutta niitä kuvataan toisiaan täydentäviksi. Uskon, että tämä – toistensa täydentäminen – oli Urantia-säätiötä ja Urantia-veljeskuntaa koskeva suunnitelma. Bill Sadler vertasi niitä jalkapallojoukkueen jäseniin, säätiötä taklaajaan ja veljeskuntaa pelinrakentajaan. Urantia-säätiö ei muodostanut Urantia-veljeskuntaa, mutta se todella valitsi veljeskunnan muodollisen tunnustamisen ja antoi sille tiettyjä velvollisuuksia kuten *URANTIA-kirjan* myynnistä huolehtimisen.

Urantia-säätiöstä tuli Kontaktikomission suora perillinen vuonna 1950. Elokuussa 1942 tulevaa säätiötä varten annettiin ohjeet hankkia *URANTIA-kirjalle* tekijänoikeudet ja rekisteröidä Urantia tavaramerkkinä. Komissiolle sanottiin:

"Te ette ole tehneet tarpeeksi suojellaksenne nimeänne. Suojelkaa sitä hyvin yhden sukupolven ajan, jotta Urantia-nimeä ei voida ennenaikaisesti tehdä tyhjäksi."

"Yleisen lain nojalla pidätte nimen hallussanne. Teette niin myös rekisteröitynä yhteisönä. Rekisteröidyllä yhteisöllä on asema laissa. Pidätte nimen hallussanne myös tekijänoikeuden avulla. Teidän tulee huolellisesti rekisteröidä se katsomassani hallinnon alaosastossa, joka valvoo kauppasuhteita, tavaramerkkiä, ja sitten teitä suojaa yleinen laki, joka liittyy vapaaehtoiseen yhdistykseen, jollaista suunnittelette Urantia-veljeskunnasta. Teidän tulee kaikilla noilla tavoilla varjella nimeä. Tämä on yksi tärkeimmistä velvollisuuksistanne."

"Viidessäkymmenessä, seitsemässäkymmenessäviidessä tai sadassa vuodessa nimi tulee melko taatuksi. Suojelette sitä sukupolven ajan, ja se tulee suurelta osin pitämään huolen itsestään."

Sen jälkeen kun Säätiön johtokunnan jäsenet saivat huostaansa *URANTIA-kirjan*, he ryhtyivät hoitamaan näitä asioita.

Kontaktikomission kysyessä kerran ilmoituksenantajilta mitä odottaa, kun Urantia-lukujen julkinen levittäminen maailmaan alkaisi, heille kerrottiin, että ilmoituksenantajat eivät itsekään tienneet – ei ollut olemassa kokemusta, johon voisi vedota, koska tämänmuotoisella käännteentekevällä revelaatiolla ei ollut edeltäjää universumissamme (tarkoittaa Nebadonia). Arvelisin, että se ei ole kovin tavallinen missään Orvontonissa. Olen kuullut sanottavan, että yksi Foorumin jäsen ymmärsi *URANTIA-kirjan* vastineita annetuksi lukuisiin maailmoihin. Jos siinä on mitään perää, sen on täytynyt tapahtua Urantia-kokemuksen alkamisen jälkeen ja olla hyvin uusi ilmiö.

Kuten edellä viitattiin, joitakin muutoksia pantiin toimeen Urantian ihmistä ylempien planetaarisessa hallinnossa 21. elokuuta 1950. Tämä siirtymävaiheen hallinto korvasi *URANTIA-kirjan* luvussa 114 kuvatun järjestelmän, joka on nyt osittain vanhentunut. "[O]ikeusjutun 'Gabriel vastaan Lucifer' käsittelyn aloittaminen on ollut merkinä väliaikaisten planeettahallitusten virkaanasettamiselle kaikissa eristetyissä maailmoissa." (*s. 611) Meidän väliaikainen hallintojärjestyksemme on peräisin tältä ajalta. Salvingtonin Gabriel vieraili henkilökohtaisesti Urantiolla ja asetti virkaan Norson-nimisen Melkisedek-Pojan henkilökohtaisena sijaishallitsijana Urantian planeettaprinssin tehtävien sijaishoitajalle (Machiventa). Gabriel oli Urantiolla 18 tuntia ja hyväksyi päivän tapahtumien kertomisen Kontaktikomissiolle.

Seurauksena oli useiden vuosien ajan muutoksia, jotka vaikuttivat lopulta Urantia-lukujen johtoon ja huoltoon. Tiettyjen ihmisratkaisujen oli määrä olla Urantia-säätiön johtokunnan jäsenten käsissä alistettuna Urantian keskiväliolentojen veto-oikeudelle. Se, minkä muodon tuo veto-oikeus saa, näyttää olevan täysin avoinna spekuloinnille.

Urantian planeettaprinssin tehtävien sijaishoitajan henkilökohtainen sijaishallitsija ilmoitti, että ilmoituksen kaiken kattava johto seuraavaksi 500 vuodeksi (11. helmikuuta 1954 lähtien) annettiin edistyksen serafien (edistyksen enkelit) käsiin samalla kun välittömämpi hallinta seuraavaksi sadaksi vuodeksi uskotaan kirkkojen serafeille (uskonnon varjelijat). Hän ilmoitti pidättävänsä itselleen oikeuden puuttua asiaan milloin tahansa. Jälleen se, minkä muodon sellainen väliintulo saisi, lienee kaikille tuntematonta. Itse otaksuisin, että sellainen puuttuminen tavallisesti näyttää tapahtuvan luonnollisesti ihmisedustajien toimesta, jotka ovat osa kohtalon varajoukkoja.

Sijaishallitsija oli valtuutettu tekemään nämä päätökset sen jälkeen, kun Urantian hiljattain – marraskuussa 1951 – muodostettu ylin tuomioistuin oli antanut hänelle toimivallan ilmoituksen suhteen. Ensimmäisen virkavuotensa jälkeen, vuonna 1951, hän ilmoitti Kontaktikomisiolle, että hänen ensimmäinen vuotensa ei ollut ollut yksinomaan onnellinen – hän oli käyttänyt siitä enemmän osan "yrittäen estää tai lykätä maailmanlaajuista sotaa". Toisella kertaa hän osoitti järkytystä joidenkin Foorumin jäsenten innostuksen puutteesta Urantia-lukuja kohtaan. Eivätkö he tajunneet mitä heillä oli? Hän arveli, että sen täytyy vain olla niin, että harvat kuolevaiset "kestävät ajan testin". Hän sanoi kaiken perusteella, että Seitsemänkymmentä omistautui kohtuullisesti, mutta suhteellisen harvat muut. Hän kertoi Kontaktikomisiolle 11. helmikuuta 1952 (päivälleen 28 vuotta Machiventan viestin jälkeen), että hän ja vain hän päättäisi julkaisemisen ajankohdasta. Jos he eivät kuitenkaan kuulisi hänestä kolmeen vuoteen, Urantia-säätiö saisi panna julkaisun toimeen. Hän kehotti heitä myös laatimaan erillisenä niteenä julkaistavan hakemiston. Kontaktikomisio ei kuullut sijaishallitsijasta kolmeen vuoteen ja 11. helmikuuta 1955 Urantia-säätiön johtokunnan jäsenet allekirjoittivat "Ilmoituksensa aikomuksesta julkaista *URANTIA-kirja*."

Työ alkoi heti sen jälkeen painamisella. Ladonta oli saatu valmiiksi aikaisemmin, kuten muutamat muut alustavat valmistelut. *URANTIA-kirja* julkaistiin 12. lokakuuta 1955, keskiviikkoiltana, jolloin Seitsemänkymmentä säännöllisesti piti tuntejaan 533 Diversey Parkwaylla. Muistan yhä isäni kiihtymyksen hänen tullessaan kotiin tuona iltana neljän *URANTIA-kirjan* kanssa. Monet näistä ihmisistä olivat odottaneet vuosikymmeniä tätä tärkeää tapahtumaa, ja viimein se oli käsillä. Kontaktien määrä ja luonne näyttää suuresti muuttuneen vuoden 1952 jälkeen. Järjestöt olivat suurelta osin omillaan.

Tohtori Sadler ja Christy molemmat ilmoittivat, että *Urantia-luvut* julkaistiin juuri sellaisina kuin ne saatiin lukuun ottamatta kopiointivirheitä, joista useimmat jälkeen päin tunnistettiin ja korjattiin. Kontaktikomission sallittiin tehdä muutoksia vain kirjoitustapaan, isojen kirjainten ja välimerkkien käyttöön. Ohjeeksi otettiin Chicagon yliopiston *Manual of Style* -käsikirja ('Tyylin käsikirja') ja *Harper's Bible Dictionary* -sanakirjaan ('Harperin Raamatun sanakirja') tukeuduttiin raamatullisten kirjoitustapojen osalta.

Urantia-veljeskunta muodostettiin 2. tammikuuta 1955 Foorumin 36 jäsenen toimesta, jotka toimivat ensimmäisenä yleisneuvostona. Ensimmäinen *Urantia*-seura muodostettiin vasta 17. kesäkuuta 1956, ja Foorumi siirtyi historiaan 33 vuoden jälkeen, kun useimmista sen jäsenistä tuli uuden seuran 156 aloittajajäsentä. Uusi vaihe oli alkanut. Rohkeat Foorumin jäsenet valmistautuivat nyt levittämään *URANTIA-kirjaa* maailmaan.

Taivaalliset valvojat olivat kertoneet Foorumille monia asioita *URANTIA-kirjan* julkisesta levittämisestä, joiden joukosta ovat seuraavat lausumat.

"Tulevaisuus ei ole avoin teidän kuolevaiselle ymmärryksellenne, mutta teette hyvin opiskellessanne utterasti etenemisen järjestystä, suunnitelmaa ja menettelytapoja sellaisina kuin ne pantiin täytäntöön Mikaelin maanpäällisessä elämässä Sanan tultua lihaksi. Te tulette toimimaan Sanan kirjaksi tekemistä seuraavissa tapahtumissa. Näiden uskonnon levittämisten välinen ero on suuri, mutta monet ovat ne läksyt, jotka voi oppia aiempaa ajanjaksoa tutkimalla."

"Me pidämme *URANTIA-kirjaa* ihmisyyhteiskunnan etenevän evoluution eräänä piirteenä. Se ei liity uutta historiallista vaihetta alkavan mullistuksen näytelmällisiin tapahtumiin, vaikka sen ilmestyminen saattaa näennäisesti ajoittua yhden sellaisen ihmisyyhteiskunnan mullistuksen vanavedessä tapahtuvaksi. Kirja kuuluu aikakaudelle, joka välittömästi seuraa nykyisen ideologisen kamppailun päättymistä. Se tulee olemaan aika, jolloin ihmiset ovat halukkaita etsimään totuutta ja oikeamielisyyttä. Kun nykyinen sekasortoinen kaaos on ohi, tulee olemaan helpommin mahdollista rakentaa ihmissuhteiltaan uuden ja paremman aikakauden kosmos. Ja tätä maailmassa vallitsevaa parempaa asiaintilaa varten kirja on tehty valmiiksi."

"Mutta kirjan julkaisemista ei ole lykätty tuohon (mahdollisesti) jokseenkin etäiseen aikaan. Kirjan varhaisesta julkaisemisesta on huolehdittu, jotta se olisi saatavilla johtohenkilöiden ja opettajien kouluttamiseksi. Sen olemassaoloa tarvitaan myös varakkaiden henkilöiden huomion kiinnittämiseksi, jotka ehkä siten johdetaan kustantamaan käännöksiä muille kielille."

"Teidän täytyy oppia hallitsemaan sieluanne kärsivällisyydessä. Te olette tekemisissä totuuden ilmoituksen kanssa, joka on eräs osa tämän maailman uskonnon luonnollista kehitystä. Liian nopea kasvu olisi itsetuhoista. Kirja on annettu niille, jotka ovat valmiita sitä varten kauan ennen sen maailmanlaajuisen lähetystehtävän aikaa. On perustettava tuhansia opintoryhmiä ja

kirja on käännettävä useille kielille. Siten kirja on valmiina lohduttamaan ja valistamaan monenkielisiä kansoja sitten, kun taistelu ihmisen vapauden puolesta on lopulta voitettu ja maailmasta on taas kerran tehty turvallinen Jeesuksen uskonnolle ja ihmiskunnan vapaudelle."

"Ja tulkoon teistä kaikista urheita kehien sotilaita – täydestä sydäimestä niiden kuolevaisten vankkoihin riveihin lukeutuvia, jotka käyvät eteenpäin tähän tulevaan taisteluun totuuden puolesta erhattä vastaan suurenmoisten edistyksen serafien järkkymättömässä johtajuudessa."

"Jeesuksen evankeliumin jälkeen ei maailmaan ole ilmaantunut sellaista dynaamista ydintä, jonka ympärille voisi rakentaa niin monia järjestöjä ja jotka vetäisivät puoleensa niin monin eri tavoin motivoituneita ihmisiä – hyviä, pahoja ja välinpitämättömiä."

"1900 vuoteen ei ole ollut mitään sellaista, johon voisi liittyä niin paljon hämmennystä ja kilpailua vallasta kuin teidän järjestönne, ja vain järjestönä voitte tehdä tyhjäksi järjestötykkien suunnitelmat tänä nykyisenä aikana."

Heille kerrottiin, että he kohtaisivat "monia merkillisiä ismejä ja kummallisia ryhmiä, jotka pyrkivät liittämään itsensä *URANTIA-kirjaan* ja sen kauaskantoiseen vaikutuspiiriin. Kaikkein koettelevimmat kokemuksenne tulevat liittymään sellaisiin ryhmiin, jotka kovin kovaäänisesti vakuuttavat uskoaan kirjan opetuksiin ja jotka perin sinnikkäästi pyrkivät liittymään liikkeeseen. Tarvitaan suurta viisautta varottaessa näiden moninaisten ryhmien hämmentävää ja vääristelevää vaikutusta ja yhtä hämmentäviä ja häiritseviä yksilöitä, jotka – jotkut hyvää tarkoittavia, jotkut pahaa hautovia – tulevat ponnistelemaan päästäkseen osaksi Urantia-liikkeen aitoa valitsijakuntaa."

"Teidät on kutsuttu suurenmoiseen työhön, ja teidän yllimaallisena etuoikeutenanne on oleva tämän ilmoituksen esittäminen tämän taistelujen repimän maailman kansoille."

"Ylimieliset tiedemiehet tulevat pilkkaamaan teitä, ja jotkut saattavat jopa syyttää teitä vehkeilystä ja petoksesta. Hyvää tarkoittavat uskonnonharjoittajat tulevat tuomitsemaan teidät kristinuskon vihollisiksi ja syyttämään teitä itsensä Kristuksen halventamisesta."

"Tuhannet hengellisesti nälkäiset sielut tulevat siunaamaan teitä tuomanne sanoman vuoksi, ja tuhannet muut tulevat tuomitsemaan teidät teologisen tyytyväisyytensä horjuttamisesta."

"Oletteko valmiita ilojen ja surujen kasteeseen, joka varmasti tulee liittymään Urantia-ilmoituksen varhaiseen levittämiseen?"

Tätä kirjoitettaessa olemme kauan sitten aloittaneet ja jatkamme "ilojen ja surujen kasteessamme". Itse pidän loppuun vietyyn prosessin seurauksena tapahtunutta *URANTIA-kirjan* julkaisemista niin puhtaassa ja tarkassa muodossa suuren luokan ihmeenä sinänsä. Se vaati 50 vuoden ajan ihmisten käsittelyä: ihmisten ajatuksia, tunteja ja toimia. Nämä ihmiset kokivat epäilyä, ymmälläoloa, hämmennystä, levottomuutta, epävarmuutta kuin myös henkilökohtaista ja sosiaalista ristiriitaa. Kuitenkin tämän prosessin myötä he ystäväystyivät, kasvoivat ja onnistuivat laskemaan totuuden viidennen käänteentekeväen ilmoituksen Urantian vesille. Kaikki vaikeudet ovat jatkuneet ja moninkertaistuneet tämän laivan purjehdittua ulos satamasta. Ilmoituksenantajat sanoivat, että tarvittaisiin 50-75 vuotta (alkaen vuodesta 1955) sopivaa ohjausta tämän viimeisimmän ilmoituksen onnistumisen varmistamiseen. Onnistuuko se ja

valmistaako se näyttämön valon ja elämän kynnykselle saapumiselle? Tuleeko maailmastamme pelastuksen ja uuteen kuntoon saattamisen ihme koko Orvontonissa? Vai päättyykö tämä kään- teentekevä suoritus kompromisseihin ja vääristymiin, kuten niin monet aiemmista ilmoituksistamme tällä planeetalla? Tuleeko meistä yksi todella suurimmista kosmisista pettymyksistä? Se riip- puu niistä joukossanne, jotka nyt tekevät työtä tässä viinitarhassa ja niistä, jotka pian seuraavat. Lukuisat viittaukset ovat saaneet minut uskomaan, että miljardit olennot kaikkialla Orvontonissa ja kauempana tarkkailevat Urantia-kokeilua ja odottavat sen tulosta.

Koska ihmistä ylemmät olennot odottivat monia vaikeuksia ilmoi- tuksen julkisessa levittämisessä, meidän täytyy luottaa siihen, että voimme yhä tulla esiin voitokkaina näiden levottomuuksien ja vaikeuksien, tämän myrskyn ja paineen keskeltä kuljettaen turval- lisesti viidettä kään- teentekevää ilmoitusta tämän siirtymäaikakau- den läpi. Syventyessämme tämän eteenpäin suuntautuvan ponnis- telun jokaisessa ratkaisukohdassa siihen, mitä tehdä, teemme hy- vin tutkiessamme kuinka koko tämä prosessi alkoi ja eteni aina nykyhetkeen saakka. Siten ehkä toimimme lisääntyneen viisauden turvin auttaessamme ohjaamaan tätä viimeisintä ilmoitusta turval- lisesta satamasta kehityksenalaisen kohtalon aavalle merelle.

Yksi tämän historian tarkoituksista jää ymmärtämättä, jos nämä historialliset tosiasiat käsitetään etäisinä nykyisille tapahtumille ja yhä kaukaisemmat Kontaktikomission ja Foorumin jäsenet ympäröidään suuruuden kultaisella auralla, kuten esimerkiksi Amerikan perustajaisät. Tarkoitus ei ole vähätellä näiden ihmisten saavutuk- sia. He olivat kuitenkin pääasiassa tavallisia ihmisiä, jotka teki suuriksi vain heidän omistautumisensa. Tapahtumat eivät ole kau- kaisia; paremmin sanoen ne ovat muovanneet ja yhä muovaavat tämän päivän todellisuutta.

Meissä jokaisessa piilee sama voima tehdä suuria ratkaisuja ja omistaa ihmistahto tämän ilmoituksen edistämiseen. Emme ehkä kaikki ole varajoukkolaisia, emme ehkä kaikki ole hankkeen johonhenkilöitä, mutta jokainen meistä voi omistautua samanasteisesti varajoukkolaisen kanssa. Ja Jumala havaitsee ja käyttää meitä kaikkein hyödyllisimmällä tavalla – on se sitten vaatimattomana jalkaväen marssijana tai suurena komentajana. "Elämä on vain päivän työ – tee se hyvin. Teko on meidän tulokset Jumalan." (*s. 556)

Ilmoituksen saattaminen maailmalle on yhä varsin varhaisessa vaiheessa. Se tarvitsee yhä omistautuneita miehiä ja naisia onnistuakseen aivan yhtä paljon tai enemmän kuin varhaisina päivinä. Ei ole pulaa kriittisistä tehtävistä. Pääasiassa vain mielikuvituksenne tarvitsee rajoittaa teitä. Elämme nyt suurta ja historiallista aikaa, aivan kuten sitä elivät 1900-luvun alkupuolen ihmiset. On vain niin, että tämän päivän todellisuuden hetket harvoin tuntuvat yhtä mahtavilta kuin menneet ajat. Siitä huolimatta ne sitä ovat. Juuri tällä hetkellä tarvitaan miljoonien uskonnonharjoittajien äärimmäistä omistautumista. Siten omistautuneille suuret ajat ovat aina käsillä. Jumala tulee aina sanomaan niille, jotka haluavat kuulla: "Ota minua kädestä. Kulje kanssani. Vastaa kutsuuni. Otan lukuun apusi."

LIITE A

Seuraava liite on tohtori William S. Sadlerin kirjasta *The Mind at Mischief*, joka on julkaistu ensimmäisen kerran v. 1929. Sen uskotaan viittaavan ensimmäisessä tapauksessa Ellen White -nimiseen henkilöön ja toisessa tapauksessa Urantia-lukuihin.

LIITE

Vilpillisiä välittäjiä ja itseään pettäviä meedioita koskevissa pohdinnoissa tämän kirjan lukija on useaan kertaan kohdannut väitteen, että kirjassa esitettyihin yleisiin syytteisiin on tiettyjä poikkeuksia, ja viittauksen tähän liitteeseen. Nyt velvollisuuteni on selittää, mitä mielessäni oli noita alaviitteitä laatiessani.

Toisaalta tieteellisen tarkkuuden tähden ja toisaalta tinkimättömän puolueettomuuden vuoksi on tarpeellista selittää, että on olemassa yksi tai kaksi poikkeusta siihen yleiseen väitteeseen, että kaikki tarkkailemani psyykkiset ilmiöt ovat osoittautuneet ihmisestä itsestään lähtöisin oleviksi. On totta, että käytännöllisesti katsoen kaikki fyysiset ilmiöt ovat osoittautuneet petoksiksi, kun taas psyykkiset ilmiöt ovat melkein poikkeuksetta selitettävissä psyyk-

kisen projektion, transferenssin, todellisuuden siirtymän jne. avulla. Mutta useita vuosia sitten todella tapasin transsimeedion, nyt jo edesmenneen naisen, jonka näkyjä, ilmoituksia jne. ei tahrannut spiritualismi. Minun tietääkseni hän ei koskaan väittänyt toimivansa henkioppaiden tai valvojien vaikutuksessa tai välittävänä viestejä hengiltä tai edesmenneiltä ihmisiltä. Hänen työnsä oli suurelta osin uskonnollisluonteista ja käsitti ylentäviä sanontoja ja uskonnollisia kehotuksia. Minulla ei koskaan ollut etuoikeutta tehdä tästä tapauksesta perinpohjaista psyykkistä analyysiä enkä pysty ottamaan kantaa, missä määrin hänen ilmoituksensa olivat lähöisin hänen oman mielensä alitajuisesta maailmasta. Mainitsen tapauksen ainoastaan kirjatakseni sen tosiasian, että olen yhden kerran tavannut ilmeisesti transsiluokkaan kuuluvan psyykkisen ilmiön, joka ei millään tavalla liittynyt spiritualismiin.

Toinen poikkeus on tekemisissä melko eriskummallisen psyykkisen ilmiön kanssa, jota en itse kykene luokittelemaan ja josta hyvin mielelläni kertoisin tarkemmin; en voi tässä niin kuitenkaan tehdä erään lupauksen vuoksi, jonka pyhästi pitämisen koen velvollisuudekseni. Toisin sanoen olen luvannut olla julkaisematta tätä tapausta yksilön elinaikana. Toivon joskus onnistuvani saamaan muunnetuksi tätä lupausta ja voivani kertoa tästä tapauksesta tarkemmin sen mielenkiintoisten piirteiden vuoksi. Minut saatiin tekemisiin sen kanssa vuoden 1911 kesällä, ja olen tarkkailut sitä enemmän tai vähemmän siitä lähtien olemalla läsnä mahdollisesti 250 iltaistunnossa, joista monissa on ollut mukana pika kirjoittaja, joka on tehnyt suuren määrän muistiinpanoja.

Tämän tapauksen perusteellinen tutkiminen on saanut minut vakuuttuneeksi siitä, että se ei ole tavanomaista transsia. Samalla kun uni näyttää olevan aivan luonnollista, se on hy-

vin syvää ja tähän mennessä emme ole koskaan pystyneet herättämään henkilöä hänen ollessaan tässä tilassa; mutta keho ei ole koskaan jäykkä eikä sydämen toiminnassa ole muutoksia, vaikkakin vaikutus hengitykseen on joskus huomattava. Tämä mies on täysin tajuton, ei muista mitään tapahtuneesta, ja ellei hänelle siitä jälkeen päin kerrota, hän ei koskaan tiedä olleensa jonkinlaisena väitettyjen ekstra-planetaaristen persoonallisuuksien tulemisten ja menemisten selvitystoimistona. Tosiasiassa hän on enemmän tai vähemmän välinpitämätön koko tapahtuman suhteen ja osoittaa hämmästyttävää mielenkiinnon puutetta näihin asioihin niiden silloin tällöin sattuuessa.

Nämä iltavierailut eivät muistuta millään tavoin spiritualismiin liittyviä istuntoja. Kahdeksantoista vuoden tarkkailujakson aikana ei ole kertaakaan ollut ilmoitusta mistään lähteestä, joka olisi väittänyt olevansa edesmenneen ihmisen henki. Ilmoitukset, jotka on kirjoitettu tai jotka meillä on ollut tilaisuus kuulla puhuttuina, on laatinut laaja joukko väitetyjä olentoja, jotka vakuuttavat tulleen muilta planeetoilta vierailemaan tähän maailmaan, poikkeavansa tänne tutkivina ja havainnoivina opiskelijavieraina matkallaan universumista toiseen tai planeetalta toiselle. Nämä viestit ovat lisäksi lähtöisin väitetyiltä hengellisiltä olennoilta, jotka antavat ymmärtää tulleen määrättyiksi tälle planeetalle erilaisiin tehtäviin.

Kahdeksantoista vuoden tutkimus ja huolellinen selvittäminen eivät ole onnistuneet paljastamaan näiden viestien psyykkistä alkuperää. Olen tänä päivänä siinä samassa mistä lähdin. Ei psykoanalyysi, hypnoosi eikä intensiivinen vertailu ole onnistuneet osoittamaan, että tämän yksilön kirjoitetut tai puhutut viestit olisivat peräisin hänen omasta mielestään. Suuri osa aineistosta, jota tämän persoonan kautta on onnistuttu saamaan, on aivan päinvastaista

hänen ajattelutavalleen, tavalle, jota hänelle on opetettu, ja koko hänen filosofialleen. Tosiasiassa emme ole onnistuneet löytämään mitään olemassa olevaa, joka vastaisi luonteeltaan suurta osaa siitä, mitä olemme saaneet. Sen filosofinen sisältö on varsin uutta, emmekä ole kyenneet mistään löytämään siitä kovin paljoa koskaan ihmisen ilmaisemana.

Niin paljon kuin haluaisinkin kertoa tämän tapauksen yksityiskohdista, en tällä hetkellä voi niin tehdä. Voin vain sanoa, että olen todennut näinä havaintovuosina, että kaikki tämän lähteen kautta saadut tiedot ovat osoittautuneet keskenään johdonmukaisiksi. Samalla kun on huomattavaa eroa ilmoitusten laadussa, tämä näyttää tulevan ymmärrettävästi selitetyksi viestejä antavien persoonallisuuksien kehitysasteella ja ryhmällä. Sen filosofia on johdonmukainen. Se on olennaisesti kristillinen ja on kokonaisuutena täysin sopusoinnussa tunnettujen tieteellisten tosiasioiden ja tämän ajan totuuksien kanssa. Itse asiassa tapaus on niin epätavallinen ja poikkeuksellinen, että se sijoittuu välittömästi – niin pitkälle kuin minun kokemukseni riittää – yksinään omaan luokkaansa, joka on tähän saakka vastustanut kaikkia ponnistuksiani todistaa se ihmisestä itsestään alkuisin olevaksi. Meidän tutkimuksemme jatkuvat, ja kuten olen antanut ymmärtää, toivon joskus lähitulevaisuudessa onnistuvani saamaan luvan täydellisempään selostukseen ilmiöstä, joka liittyy tähän mielenkiintoiseen tapaukseen.

LIITE B

Elämäkerrallisia tietoja Kontaktikomission Jäsenistä

D) Tohtori William S. Sadler, 1875-1969. William S. Sadler syntyi kesäkuun 24. päivänä 1875 Spencer'ssä Indianan osavaltiossa raamattumyyjän pojaksi. Hän karkasi kotoaan v. 1889 työskennelläkseen Kelloggin terveyskylpylässä Battle Creekissä, Michiganin osavaltiossa. (Myöhempänä lisänä tähän terveys-hankeeseen kuului liiketoiminta hiutaleilla.) Siellä hän tapasi ne ihmiset, aivan erityisesti Kelloggien perheen, ja sai ne mahdollisuudet, jotka muovasivat suurinta osaa hänen elämästään – mukaan lukien opiskelun lääkäriksi, tulevan vaimonsa Lenan tapamisen ja Ellen Whiten Seitsemännen päivän adventistikirkon papiksi tulemisen. V. 1906 hän valmistui lääkäriksi ja aloitti ammatinharjoittamisen Chicagossa. Muutama vuosi tämän jälkeen hän sai päätökseen psykiatrian opiskelun ja siirtyi tälle alalle toimien psykiatrina tästä alkaen yhtäjaksoisesti 92-vuotiaaksi asti. Lisäksi tohtori Sadler luennoi, opetti ja kirjoitti lukuisia kirjoja terveyden ja psykiatrian alueelta. Hänellä oli myös vähäisiä, pääasiassa salapoliisi ja tiedustelutehtäviä usean vuosikymmenen ajan. Hänen toimistonsa ja asuntonsa olivat molemmat 533 Diversey Parkwayllä lähellä Chicagon pohjoisosaa v. 1912-1969. Tohtori Sadler johti kontaktiryhmää, Foorumia ja sitä seuraavia järjestöjä läpi tämän elinaikansa. Hän näytti nauttivan vastuusta

ja asioiden keskellä olemisesta. Hän oli synnynnäinen puhuja ja tarinankertoja, ja hänellä oli kuiva huumorintaju. Hän kuoli Chicagossa huhtikuun 26. päivänä 1969 hyvästeltyään monta läheistä ystävää ja Foorumiin yhteydessä olutta.

2) Tohtori Lena Kellogg Sadler, 1875-1939. Lena C. Kellogg syntyi kesäkuun 9. päivänä 1875 Abscotassa, Michiganin osavaltiossa. Hän oli John Harvey Kelloggin sukulainen ja hänestä tuli sairaanhoitaja Kelloggin Battle Creekissä sijaitsevan terveystaloon, jossa hän tapasi William S. Sadlerin v. 1893. He menivät sittemmin naimisiin v. 1897. Lääketieteen opiskelun he aloittivat yhdessä v. 1901 ja valmistuivat samaan aikaan v. 1906. Lena harjoitti ammattia yhdessä miehensä kanssa, luennoi hänen kanssaan Chautauqua-piirissä⁶ ja he kirjoittivat yhteistyönä useita kirjoja. Lena johti miehensä kanssa kontaktiryhmää ja Foorumia. Kuvaukset hänestä viittaavat tyyneen, hiljaiseen ja tasapainoiseen yksilöön, joka käytöksellään auttoi ympärillään olleita. Hän kuoli Chicagossa suhteellisen nuorella iällä elokuun 8. päivänä 1939. Tohtori Sadler ja foorumilaiset sanoivat hänen yrittäneen kommunikoida miehensä kanssa pian kuolemansa jälkeen, mutta ihmistä ylemmät, joille asia kuului, "viisaasti kieltäytyivät" suostumasta pyyntöön.

3) William S. Sadler, Jr., 1907-1963. William S. Sadler nuorempi (Bill) oli tohtori William S. ja tohtori Lena K. Sadlerin ainoa eloon jäänyt lapsi. Edellinen lapsi oli kuollut imeväisiässä.

---

6) Chautauqua-piiri muodostui paikallisista ja kiertävistä ryhmistä, jotka toisaalta valistivat ihmisiä luennoilla ja toisaalta tarjosivat viihdettä 1800-luvun lopulla ja 1900-luvun alkupuolella ennen radion aikakautta. (Suom. huom.)

Bill syntyi joulukuun 15. päivänä 1907 La Grangessa, Illinoisin osavaltiossa. Hän karkasi kotoaan nuorella iällä isänsä tavoin ja liittyi merijalkaväkeen. Sitten hän oli aktiivinen Foorumissa. Hänen huomattava älykkyytensä myötävaikutti suuresti kysymys/vastaus -prosessiin. Hän johti omaa liikkeenjohdon konsulttiyritystä ja matkusti huomattavasti. Bill meni naimisiin v. 1935. Hänellä ja hänen vaimollaan Leonella oli kolme lasta, joista yksi (William S. Sadler III) kuoli nuorena. Bill ja Leone muuttivat erilleen ja erosivat 50-luvun puolivälissä. Bill oli Urantia-säätiön johdotokunnan perustajajäsen ja Urantia-veljeskunnan ensimmäinen puheenjohtaja. Avioeronsa yhteydessä hän katkaisi välit isäänsä ja perusti Chicagon Toisen Urantia-seuran ja Toisen seura-säätiön 50-luvun lopulla. Hän meni naimisiin Florina Hemmingsin kanssa pysyen naimisissa kuolemaansa saakka. Billillä oli kyky tehdä Urantia-lukujen monimutkaisimmat käsitteet yksinkertaisiksi ja helposti ymmärrettäviksi, ja hän kirjoitti ja opetti näistä aiheista monia vuosia. Hän kuoli kirroosiin Chicagossa marraskuun 22. päivänä 1963.

4) Emma L. Christensen, 1890-1982. Emma L. Christensen (Christy) syntyi tammikuun 29. päivänä 1890 Gem Townshipissä, Etelä-Dakotan osavaltion Ruskeassa piirikunnassa. Hän opiskeli korkeakoulussa Minnesotan osavaltiossa ja muutti sen jälkeen Chicagoon työhön. Hän joutui taksionnettomuuteen pian sen jälkeen kun kontaktiryhmä oli toivonut sihteeriä. Häntä hoitanut lääkäri osoittautui tohtori Sadleriksi, joka nopeasti toi hänet kontaktipiiriin. Sadlerit muodollisesti adoptoivat Christyn tyttärekseen, ja hän asui 533 Diverseyllä vuodesta 1923 kuolemaansa saakka 60 vuotta myöhemmin. Hän teki työtä Chicago Loopissa⁷

---

7) Chicago Loop on tärkeä liikealue Chicagossa. (Suom. huom.)

USA:n keskuspankille (Federal Reserve Bank Systems) ja jäi eläkkeelle pankin (National Bank) tarkastustoimiston toimistopäällikön tehtävistä v. 1950. Vapaa-aikanaan Christy kirjoitti koneella Urantia-lukujen ja niiden korjausten koko tekstin käsikirjoitetuista käsikirjoituksista. Foorumin jäsenet lukivat hänen konekirjoittamiaan kopioita *URANTIA-kirjan* julkaisemiseen asti v. 1955. Eläkkeelle jäätyään hän alkoi työskennellä täysipäiväisesti Urantia-säätiön toimistossa ja jatkoi toimistopäällikkönä kuolemaansa saakka v. 1982. Myös hän oli Urantia-säätiön perustava johtokunnan jäsen. Tohtori Sadlerin kuoltua v. 1969 Christyn oli jatkettava yksin viimeisenä elossa olevana Kontaktikomission jäsenenä. Huolimatta ongelmista, joita syntyi, Christystä uhkui luontaista ystävällisyyttä kaikkia ihmisiä kohtaan. Hänellä oli yllin kyllin aikaa hyvästellä monia urantialaisia ystäviä ennen kuolemaansa Chicagossa toukokuun 2. päivänä 1982.

5) Wilfred C. Kellogg, 1876-1956. Wilfred Kellogg syntyi loka-kuun 3. päivänä 1876 Berkshiressä, Vermontin osavaltiossa. Hän tutustui William S. Sadleriin, koska tämä meni naimisiin Lenan, hänen serkkunsa ja kälönsä, kanssa. Wilfred meni naimisiin serkkunsa Annan kanssa v. 1912. Hän palveli Sadlerien toimistopäällikkönä 533 Diversey Parkwayllä. Hänen tehtäviinsä kuului heidän edustajanaan toimiminen heidän monien julkaisujensa osalta. Eräänä hänen velvollisuuksistaan oli valvoa iltaisin Urantialukujen lukemista 533 Diversey Parkwayllä ja kerätä kysymykset sunnuntaisin Foorumin kokouksissa. Hän oli läpeensä luotettava ja liikemiesmäinen henkilö. Hän oli Urantia-säätiön johtokunnan perustajajäsen ja palveli kuolemaansa saakka. Hän kuoli pian *URANTIA-kirjan* julkaisemisen jälkeen Chicagossa elokuun 31. päivänä 1956.

6) Anna B. Kellogg, 1877-1960. Anna Kellogg syntyi Battle Creekissä Michiganin osavaltiossa. Kuten edellä on kerrottu Lena oli hänen sisarensa ja Wilfred serkku. Anna ja Wilfred seurasivat Sadlereitä La Grangeen ja useita vuosia myöhemmin 533 Diversey Parkwaylle ja jäivät heidän kumppaneikseen lopuksi elämäänsä. Kelloggit menivät naimisiin kahdesti, kerran Illinoisin ja kerran Wisconsinin osavaltiossa varmistaakseen serkkujen kesken solmitun avioliittonsa. He matkustivat usein Sadlerien kanssa Chautauqua-piirissä ja olivat mukana 533 Diversey Parkwayn päivittäisissä tapahtumissa muutostaan lukien kuolemaansa asti. Anna oli mukava ja rauhoittava henkilö auttaen ihmisiä tyyntymään. Hän eli vielä neljä vuotta Wilfredin jälkeen ja kuoli Chicagossa helmi-kuun 24. päivänä 1960.

7) Ruth Kellogg, 1915 (arvio) -1944. Ruth oli Wilfred ja Anna Kelloggin ainoa lapsi ja syntyi kuurona. Hän meni naimisiin hiukan ennen kuolemansa ja kuoli synnytyksen yhteydessä tuhkarokkon aiheuttamiin komplikaatioihin Chicagossa alkuvuodesta 1944. Hänen vanhemmillaan oli huomattavia vaikeuksia toipua surustaan. Ei tiedetä oliko Ruth Kontaktikomission aktiivijäsen. Koska kaikkia Kontaktikomission jäseniä liitti yhteen läheiset perhesiteet, uskon Ruthin joko kuuluneen komissioon tai hänen on täytynyt vähintäänkin antaa sama vaitiolovalva.

LIITE C

Urantian universumienergian napa

URANTIA-kirjan sivuilla 438-439 viitataan planeetan universumienergian tai hengellisen energian napaan. Tämä on se paikka, jossa universumin tiedotukset otetaan vastaan kyseisen meridiaanin keskipäivän aikaan ja josta serafit lähtevät keskiyöllä planeetalta. Tiedetään, että tämä hengellinen energianapa on tavallisesti yhtenevä planeetan hengellisen hallinnon päämajan kanssa ja Urantian energianapa olisi siten sijainnut Dalamatiassa planeetta-prinssin päivinä. Ei tiedetä mitä kapinan puhjetessa tapahtui, joskin tämä napa on ehkä ollut Vanin päämajassa Aatamin ja Eevan päiviin saakka ja sen jälkeen sijainnut puutarhassa. Foorumilaisten keskuudessa tiedetään hyvin, että Kontaktikomissiolle kerrottiin hengellisen energianavan nykyinen sijainti. Se sijaitsee jättiläismäisiä mämmuttipetäjiä kasvavassa Mariposa Grovessa Yosemitein kansallispuistossa, itäisessä Keski-Kaliforniassa. Sen lisäksi, että serafit saapuvat sinne tullessaan Urantialle ja poistuvat sieltä Urantialta lähtiessään, se on myös arkkienkelien päämaja. Tosiaankin, kapinan seurauksena tiedotuksia saadaan vain arkkienkelien divisioonapäämajan hyväntahtoisella avulla. Tämä on tietysti myös Urantian nykyisen hengellisen planeettahallinnon päämaja. Seudulla ei maisemallista kauneutta lukuun ottamatta huomaa mitään epätavallista.

Englanninkielistä kirjasta voit tilata suoraan tekijältä tai ottaa häneen yhteyttä, jos sinulla on historiaan liittyviä kysymyksiä:

Mark Kulieke
Morning Star Foundation
P.O. Box 9343
Green Bay, WI 54308-9343
U.S.A.
puh. (414) 469-8846

Aamutähti-säätiö (Morning Star Foundation) palvelee mm. tarjoamalla historiallista aineistoa *URANTIA-kirjan* opiskelijoille. Tämän kirjoituksen nettotuotto ja kaikki saadut avustukset käytetään säätiön tarkoituksen toteuttamiseen.

Green Bayn osoitteesta saatavana (englanninkielisinä) myös:

1) Valokuvakooste

Kontaktikomission jäseniä ja 533 Diversey Parkwayn rakennusta esittävistä vanhoista valokuvista koottu taideteos, josta on otettu 1000 numeroitua kopiota. Koko 33,5 x 44,4 cm, paperin pH neutraali.

2) Värikartta myönteisistä ominaisuuksista Jim Downsin *Urantia*-lukujen innoittamana ja kuuden vuoden työn tuloksena syntynyt värillinen kartta 984 myönteisestä ominaisuudesta ja niiden keskinäisistä suhteista.

3) Hautajaistoimitus *URANTIA-kirjan* opiskelijoille.

Tätä toimitusmuotoa on käytetty useiden Foorumin jäsenten ja *URANTIA-kirjan* varhaisten lukijoiden kohdalla. Se on sidottu irtolehtimuotoon, jotta siihen voidaan liittää yksilöllinen elämänkerta ja säilyttää kokonaisuus muistokappaleena.

4) Joulun uusi merkitys.

Ihmistä ylemmiltä olennoilta kysyttiin mitä meidän nyt pitäisi tehdä joulukuun 25. päivän suhteen tietäessämme Jeesuksen syntyneen 21. elokuuta. Tämä kirjoitus kuvailee annettua laajaa vastausta.

5) Historiallisen kirjaston kopiopalvelu.

Aamutähden historiallinen kirjasto (Morning Star Historical Library) koostuu Urantia-liikkeeseen liittyvästä aineistosta ja on tarkoitettu yleiseen käyttöön. Valokopiopalvelu mistä tahansa koelman asiapaperista tai kirjasta huomioiden mahdolliset tekijänoikeusrajoitukset. Soita tai kirjoita halutessasi tarkempia tietoja ja arvioita.